Do Vũ Đại Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

SỐ MAI

Để đáp ứng sự đòi hỏi của bạn đọc : « có một ngày thoải mái sau một tuần theo dõi tin tức và chánh trị nặng nhọc trí óc », ĐƯỚC NHÀ NAM mời bạn xem số mai :

PHỤ TRƯƠNG

CA NHẠC KỊCH

CẢI LƯƠNG, THOẠI KỊCH, TÂN CA CỔ NHẠC VŨ ĐIỆU, SANH HOẠT NGHỆ SĨ trên các địa hạt hoạt động hằng ngày SÂN KHẤU, TIVI, ĐÀI PHÁT THANH do TRẦN TỬ VĂN chủ biên với sự cộng tác của nhiều Văn Nghệ - sĩ

Có thật hay vì dụng ý, Hoa - thạnh - Đốn tung tin :

« ĐÃ CÓ HY - VỌNG RỒI »

Xem ĐNN trước Thời cuộc

HÔM NAY

Trang 4 : Nông Thôn

THUỐC KHAI QUANG VÀ BỘT DDT

Lợi hại thế nào?

XEM TRANG 8

Bóng Tròn

VNCH-MálaiÁ

Của THIỆU VÔ

ĐƯỚC NHÀ NAM

Năm thứ ba — 35 557 | THỨ BẢY 31-10-1970 | 6tr.10$ | Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC

Trụ sở : 4, Ng-văn-Thinh—SAIGON | Ngày 2 tháng 10 (Bính Tuất) Năm Canh Tuất | Điện-thoại : 20.857—Hộp thơ 504

HÒA ĐÀM

Đ.S Bruce đề-nghị thảo luận điểm 2 của phe Cộng

LỊCH-TRÌNH RÚT QUÂN NGOẠI NHẬP

NHƯNG C.S VẪN BÁC BỎ

★ Việt - Mỹ một lần nữa bác quyết việc lập Chánh phủ liên hiệp tại Saigon

★ Trước giờ khai mạc phiên nhóm 90

CHIẾN-SỰ

Quân đội BV Gia tăng xâm nhập miền Nam

Hơn 40o/o so với thời gian này năm ngoái

SAIGON 30-10 (AFP) Bộ TL Mỹ tại VN hôm qua nói rằng hiện có nhiều quân ra BV đi chuyển trên đường mòn Hồ Chí Minh, tại đoạn đường đèo Ban-Karai và Mụ Già Hai đào xây dựa đường mòn Hồ Chí

Xem tiếp C trang 6

MỘT YẾU NHÂN H.K TIN CHẮC BẮC-VIỆT

chịu thương thuyết nghiêm chỉnh kế hoạch 5 điểm của Nixon

PARIS.— Trước phiên nhóm thứ 90 của cuộc hội đàm Ba Lê, tại Hoa Thịnh Đốn, một yếu nhơn chánh trị có thẩm quyền lớn, song giữ nặc danh, đã tuyên bố rằng chánh phủ Mỹ có những lý do chắc chắn để tin rằng các nhà lãnh đạo BV đã đón nhận kế hoạch 5 điểm của Tổng thống Nixon « với một sự quan tâm nghiêm chỉnh »

Th. Viện vẫn chưa giải quyết lủng củng

Nh. «DÂN TỘC» SẼ CÓ THÁI ĐỘ QUYẾT LIỆT

đối với phiên họp Quốc Hội lưỡng viện sáng nay 31-10-70

* SAIGON (30-10).— Đến sáng nay, Thượng Viện tiếp tục họp khoảng đại sung vẫn chưa đạt được một kết quả cụ thể nào nhằm giải quyết vụ lủng củng trầm trọng nội bộ sau các cuộc bầu văn phòng và các chủ tịch Ủy ban hôm 17-10. Phiên họp khoảng đại lại sẽ tiếp tục vào buổi chiều. Nhắc lại, hôm nay 31-10, theo tin cống bố và thơ mời thì Quốc hội sẽ họp khoảng đại lưỡng viện để nghe Tổng Thống đọc thông điệp.

Tại Chùa Ân Quang cũng vào sáng 30-10, trong một cuộc tiếp xúc với báo chí : NS Tôn thất Niệm tiết lộ, sau phiên họp tại Thượng viện chiều nay (30-10) nhóm Dân tộc sẽ quyết liệt đối với phiên họp lưỡng viện tại TNV vào sáng 31-10.

Theo NS Niệm thì NS Nguyễn văn Huyền không đủ tư cách pháp lý để chủ tọa phiên họp khoảng đại ngày 17-10. Vì Nghị sĩ Huyền cũng chỉ là một trong 30 vào Nghị sĩ viên được họp thức hóa, đương nhiên không ông phải là Chủ tịch TV trong nhiệm kỳ 3 Pháp nhiệm I

NS Niệm còn tâm sự : vì bị nghị kỳ là CS từ lâu, nên nhóm Dân tộc

Xem tiếp L trang 6

TÔI CAO PHÁP VIỆN

ĐÃ HỦY ÁN Dân biểu Tr. - ngọc - Châu

và không giao cho Tòa nào xét xử cả

SAIGON (30-10) Sau khi xét xử hồi 12 giờ 40 sáng nay, Tối Cao

Xem tiếp G trang 6

SOS Bão tàn phá miền Trung

QUẢNG TÍN, Q. NGÃI

BỊ THIỆT HẠI NẶNG

Nhatrang bị ngập lụt

★ Tỉnh Quảng Tín đành diện yêu cầu Tổng Thống tuyên bố :

« Quảng Tín là khu lâm nguy »

SAIGON 30-10 (AP).— Hồm 30-10, mực nước lụt tại QK 1 do bão gây nên đã đăng cao tới mức nguy. Tại vùng nầy, nước lụt đã cuốn trôi cả đường sá, làm giảm đoạn đường liên lạc viễn thông và đăng ngập tăng trệt của nhiều ngôi nhà, trong số nầy có 1 Bệnh viện tỉnh. Được biết, QK 1 bị mưa liên tiếp trong 1 tháng qua và mực nước càng dâng cao trong tuần rồi cả các trận bão liên tiếp từ biển

GIÁO-DỤC

Tiếp theo phản ứng của THSV Saigon

Vụ thảm sát ở Mỹ Lai

Thủ phạm và 2 Luật sư bay trên vùng

đầm máu 102 thường dân VN 2 năm trước

CHU LAI (30-10).— Trung úy Mỹ William Calley, người bị tố thảm sát 102 thường dân VN ở Mỹ Lai hồi năm 1968, có thể sẽ bay qua vùng nầy nhưng có lẽ Calley và 2 luật sư theo anh sẽ không đáp xuống vì áp nầy vừa bị tràn phá lại vừa không ai ở. Chiều thứ năm Calley cùng 2 luật sư của anh đã đáp xe lơn đi ngược về phía nam Chu Lai (Quảng Tín) 50cs nơi trước đây từng là bộ Tư lịnh SĐ Americal.

Calley cùng luật sư quân sự là thiếu úy Kenneth Raby và ủy viên công tố quân sự là đại úy John Partin đã đi về vùng cách phía nam Chu Lai gần 20ks để gặp một số chứng nhân người Việt.

Những nguồn tin quân sự trong khi đã nói rằng hiện trực thăng vẫn có thể với Mỹ lại, áp máy cách bố biến không 2 cs nhưng đây hiện là vùng được coi là nguy hiểm bởi du kích CS vẫn còn lẩn lút và chiến sinh trang giáo dục sau bắn ấn vừa nêu

Xem tiếp A trang 6

Yếu nhưng ấy cho thấm rằng tổng thiểu nhận trực tiếp dự luận lạc quan ấy tại một nguồn tin cao cấp.

Dư luận trên được phát ra 6 ngày trước cuộc bầu cử 3.11, nên bị các nhà quan sát nhắc nhở, không biết có phải nhằm mục tiêu tranh cử mà nó được tung ra chăng ?

Cho thái độ của BV đầu c. cương quyết, nhưng chưa phải là hoàn toàn đồng cứu trước các đề nghị mật đàm. (Xem «ĐNN trước thời cuộc).

Quanh sự tiết lộ quá khứ của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu

Sự sai lầm được... nuôi dưỡng

của TRẦN TẤN QUỐC

Trong khi toàn dân nhất tề đứng lên kháng chiến chống Thực dân Pháp giành Độc lập tự do cho Tổ Quốc thì ông Diệm — cũng như mọi số ít người khác — bỏ chạy ra nước ngoài rồi vào tu viện hoặc cầu an, trước hết cho chính bản thân mình.

Chín năm sau, khi cuộc chiến hầu tàn, ở. Ng đình Diệm khoác lên người cái danh chỉ sĩ trở về chấp chánh. Mặt trong những sai lầm của ông Diệm, con người đành rời bỏ quê hương trong cơn khốn khổ, là chánh quyền nhà Ngô ha lịnh bắt những người Việt Nam... cựu kháng chiến, giam cầm chặt cả khám đường những người tại các trại tập trung. Trong khi đó, những phần tử hăn nhất chỉ hy họ với kháng chiến trong những ngày đầu để rồi khi giặc Pháp kéo tới, họ quên lời thề trước Tổ quốc, oái nhảy ra tiếp tay đưa đường chỉ lối cho giặc tàn sát kháng chiến và tái chiếm VN, lại được Ngô Triều — gọi là chánh quyền quốc gia — trọng dụng, xem như những... người ái quốc, chống Cộng.

Đau thật ! Chẳng những đau cho những người yêu nước chân chánh mà còn xét cho bao nhiêu linh hồn của những người vị quốc oang thân, bỏ thây ám thân khắp chiến địa từ ngày 2-9-1945 !

Cái lầm lạc tai hại của ông Diệm còn được thể hiện bằng nhiều biện pháp chánh trị khác, như dưới đệ nhất Cộng hòa, đã có nhiều người ông cử vào các cơ quan dân cử từ địa phương đến trung ương đều bị bác đơn chỉ vì « trước kia đã tham gia kháng chiến, giữ chức chủ tịch Ủy ban Tỉnh, Huyện hay Xã ».

Đến nay, dưới đệ nhị Cộng hòa, tuy không nghe thấy có những cuộc bắt bớ và kháng bố những người cựu kháng chiến, nói rõ hơn là những phần tử đã tham gia chống thực dân Pháp trong hàng ngũ kháng chiến từ mùa thu năm 1945 đến năm 1954, sang sự sai lầm tệ hại của chánh quyền Ngô đình Diệm chưa hẳn đã hoàn toàn xóa bỏ, Một sai lầm đã làm hoen ố một giai đoạn lịch sử oai hùng của dân tộc và xuyên tạc trắng trợn quá trình đấu tranh anh dũng nhất của người Việt-Nam. Người ra, — như đã nói — sự sai lầm đó còn có ảnh đã cao... Cộng sản trước chánh quyền tự xưng chống Cộng triệt để.

Ai đó, đem cả một cống lao xương máu của dân tộc mà ... hiến dâng cho một đảng phái vốn không cùng lý tưởng với mình và bị mình đặt là kẻ thù chung của dân tộc !

Lời cảo buộc thường nghe nói từ phía Quốc gia là « Cộng sản đã cướp công xương máu của nhân dân trong những năm đánh đuổi thực dân khỏi đất nước » có còn nghĩa lý gì nữa khi mà những người kháng chiến từ năm 1945 đến 1954 đã bị các giới chức thẩm quyền quốc gia ngày nay gán cho họ là Cộng sản !

Chẳng những đệ nhị Cộng hòa chưa chánh thức bỏ xoá sai lầm của Ngô Triều đối với cựu kháng chiến mà trong ý tưởng của số lãnh đạo đương thời còn nuôi dưỡng cái sai lầm tai hại đó để nhìn về quá khứ của những người chung quanh mình đang phục vụ miền Nam nầy... Hình ảnh là lời tuyên bố của Bác sĩ Tổng Trưởng Chiêu Hồi về quá khứ Tổng thống Hồi năm 1945-46 hàm lời giải thích của giới chức Bộ nầy như chúng ta đã biết đó...

Thật là... buồn nản !

Không ngờ đến nay còn có những người trẻ không chịu tìm hiểu chính sách sử cận đại nước nhà để nhằm mắt dầm lên cái sai lầm tệ hại ở kháng chiến của một ít kẻ đã trốn Tổ quốc lúc lâm nguy !

LAO ĐỘNG

Đại hội TLĐLCVN kỳ IV đã khai mạc

QUỐC GIA SẮP TRẢI QUA khúc quanh lịch sử quan trọng

Nhưng Hòa bình không chỉ có ý nghĩa : « im tiếng súng » mà thôi...

SAIGON (30-10-VTB).— Trên 1000 Đại biểu toàn quốc đã trở về trụ sở TLĐLCVN tham dự Đại hội kỳ IV để bầu lại ban lãnh đạo TLĐLCVN nhiệm kỳ 71-73. Đại Hội đã khai mạc sáng 30-10 và kéo dài trong ba ngày liền. Dịp nầy ông Trần quốc Bửu Chủ tịch TLĐLCVN đã đọc bài diễn văn dài 4 trang giấy nội dung đại ý như sau :

« Nhiều triệu chứng cho thấy quốc gia có thể sẽ trải qua một khúc quanh lịch sử quan trọng ; sau bao nhiêu năm chiến tranh thảm khốc, Hòa Bình sắp có cơ hội trở lại với tổ quốc thân yêu.

« Nhưng tranh đấu không phải vì thế mà sao lãng Hòa bình không chỉ là sự im tiếng súng mà phải là một trạng thái mới sống bảo đảm cho con người những cơ hội phát triển trong công bằng và tự do.

Phải cách mạng toàn diện

Vấn đề duy Bửu : Tình trạng xã hội hiện đại ở phần tư thế kỷ nay của nước chỉ có thể chấm dứt với một cuộc cách mạng xã hội toàn diện nhằm tiết chế tự bảo và thăng tiến đại chúng công nông.

Mọi hô hào chỉ là trống rỗng nếu xã hội cho đầy sự bất công và nếu

Xem tiếp M trang 6

BẢN ÁN CS NC-V-THẮNG theo nhận định của Hội A.H. cựu sinh viên Đại học Sư phạm Sg

«Bộ Giáo dục rất chậm chạp trong việc đổi ngũ giáo chức nhưng rất sốt sắng đưa giáo chức... ra Hội đồng Kỷ Luật»

Các giới tiếp tục lên tiếng về hành động của HĐKL Bộ Giáo dục trong vụ cô S. Nguyễn văn Thắng.

Tin HĐKL của Bộ Giáo dục đã gây phản ứng tức thời trong các đoàn thể SV, HS và nhất là giáo chức. Trước đó, báo chí đã phản ánh dư luận của các giới trên. Sau đây là nhận định của Hội Ái Hữu Cựu Sinh viên Đại Học Sư Phạm (ADS) về bản án Bộ Giáo dục xử phạt nặng nề Giáo sư Nguyễn văn Thắng 6 tháng ngưng chức.

Nhận định

« Nếu mục đích của Hội đồng kỷ luật là giúp đỡ tư kỷ luật và trật tự học đường và cả thiện sinh trang giáo dục thì bản án vừa nêu

Xem tiếp X trang 6

Đánh điện báo ngưng

SĐ Americal Hoa Kỳ đã thiết lập ngày 1 Trung tâm cứu trợ tại Bộ TL sư đoàn nầy tại căn cứ Chu Lai (Quảng Tín), Quảng Tín là một

Xem tiếp H trang 6

Từ Trung Cộng về

Cựu Thủ Tướng Pháp đã ghé Tân Sơn Nhứt

SAIGON.— Chiều thứ năm, ông Couve de Murville, cựu Thủ tướng Pháp, đã ghé Tân Sơn Nhứt, trên đường về Ba Lê sau một cuộc viếng thăm Trung Cộng.

Ông được tiếp đón ở phi trường bởi các nhân viên cao cấp bộ ngoại giao VNCH. Ông đã hội đàm với các nhân viên nầy trong 45 phút.

Ông không tuyên bố gì với báo chí về cuộc thăm viếng Trung Cộng của ông.

Chung quanh vấn đề

ĐƯỢC TĂNG LƯƠNG hay... bị sụt lương

Công chức công nhựt hạng C 1/1 có 1 vợ 5 con được tăng mỗi tháng... 107đ. có được Ủy ban cứu xét lại ?

● của MINH CHIẾU

SAIGON (M.C).— Khi ban hành « Luật Hữu Đoái Song Hành », đồng thời Chánh phủ cũng cấp tốc tăng lương kể từ tháng 10-1970 cho quân nhân công chức từ 11% đến 17%.

Báo ĐNN số ra ngày 23-10-70, có đặt 4 CÂU HỎI yêu cầu Hành Pháp giải thích trước ngày 31-10-70, để quân nhân công chức (Sg-Sj) biết đồng lương mới của mình ra sao? Câu hỏi số 4 đã nêu lên sự kiện — Công chức hạc 5 trước lãnh 9.993đ. đến 31-10-70 phải bắt chết tính

Xem tiếp S trang 6

7.000 người đòi TCPV Mỹ xét lại

Chiến tranh VN Có hợp pháp

Đối với Mỹ không ?

HOA THỊNH ĐỐN (31-10).— Hơn 100 là chư với trên 7000 chữ ký đã được gởi đến Tối Cao Pháp Viện Mỹ đòi phải xét lại tính cách hợp pháp của cuộc chiến tranh VN. Một trong những bức thư nầy đã

Xem tiếp V trang 6

ĐƯỚC NHÀ NAM CỦA VIỆT-LANG-QUÂN

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Ngọn triều hy vọng

Nước thủy triều « hy vọng đặt nặng dâng lên ở Hoa thịnh Đốn ngày thứ năm vừa qua có ý nghĩa gì ?

Giữa lúc tình hình thương thuyết về vấn đề Việt Namcó vẻ bi quan và giữa lúc đề nghị 5 điểm của Tổng thống Nixon có vẻ đã bị « đào sâu chôn chặt và không được nói đến nữa, thì Hoa thịnh Đốn bỗng tung ra tin là « có dấu hiệu » hy vọng » rồi.

Hy vọng cuộc thương thuyết sẽ tiến hành một cách nghiêm chỉnh trên căn bản những điều mà Tổng thống Nixon đã đưa ra. Và nếu phía bên kia chịu thương thuyết thực sự thì điều đó có nghĩa là họ đã chịu tự bỏ vũ lực, bằng lòng dàn xếp hòa bình một cách hợp lý chứ không ương ngạnh đòi hỏi một sự đầu hàng của Mỹ nữa.

Người ta phải nghĩ thế nào trước luồng gió hy vọng và phấn khởi ? Nên mừng hay nên đề dặt ?

Có lẽ người ta sẽ sẵn sàng tin tưởng và mừng rỡ trước « ánh sáng le lói ở đầu đường hầm », nếu chính trường Mỹ hiện nay không có cuộc tranh cử gay go giữa đảng Cộng Hòa của ông Nixon và đảng Dân chủ thuộc phe đối lập.

Bởi vì còn vài ngày nữa là đến ngày 3-11-70, ngày mà cử tri Mỹ đi bầu đề lựa chọn người của đảng Cộng Hòa hay đảng Dân chủ ngồi vào 435 ghế Hạ Viện và 35 (trong số 100 ghế) của Thượng Viện Hoa kỳ.

Vấn đề Việt Nam, dù muốn dù không, vẫn là đề tài tranh cử. Đảng nào, nhóm nào hay cá nhân nào tạo được hòa bình ở Việt Nam thì chắc chắn sẽ được dân chúng Mỹ hoan nghênh ủng hộ hết mình. Bao nhiêu lá phiếu sẽ dồn cho những người đó.

Chính vì hai chữ « hòa bình » có tầm quan trọng đặt biệt cho cuộc tranh cử ở Mỹ như vậy mà người ta bắt buộc phải đánh dấu hỏi, khi một nhân vật (ẩn danh) của chính phủ Nixon, chớ đùng lúc cuộc bầu cử sắp bắt đầu, đã la lên rằng : Có rồi ! « Có hy vọng rồi đây nè ! »

Xem tiếp W trang 6

Những lời tâm của Mỹ tư Âu sang Á

SAU CUỘC TẤN CÔNG THẤT BẠI

CỦA ANH PHÁP TẠI Á-RẠP

...Nga sô đặt chân vào Thế giới A-Rạp

Sưu khảo của ĐƯỚC NHÀ NAM

BÀI XLII.— Sau cuộc tấn công thất bại của Anh Pháp ở Ai Cập, ảnh hưởng của Đại tá Nasser trở nên mạnh mẽ nhất trong khối Á Rập. Và sau khi Nasser tuyên bố thành lập một nước Cộng hòa Á Rập Thống Nhứt với sự hoan hỗ nhiệt liệt của toàn dân Á Rập, một tương lai rực rỡ đang sáng bừng và mở rộng.

Ai Cập và Nasser được coi như là một nước tiên phong và một nhà lãnh đạo thiên tài duy nhất khối Á Rập.

Ở Arabie, Jordanie, Irak, Liban cũng như các lãnh thổ thuộc Anh ở Vịnh Persique, uy tín của Nasser đang lên cao. Ai Cập được coi như Trung tâm điểm của Phong trào Á Rập đang mạnh tiến, quân đội Á Rập là quân đội tiên phong bảo vệ các dân tộc Á Rập.

(Xem tiếp trang 3)

Ở ĐÂY, KHÔNG CÓ VẤN ĐỀ CHÁNH TRỊ, CHỈ CÓ LỊCH SỬ DƯỢC GHI LẠI TRUNG THỰC SAU 5 NĂM TÌM TÒI TRONG NHỮNG NÚI TÀI LIỆU

ĐIỆN BIÊN PHỦ 100%

Ở ĐÂY, TẤT CẢ SỰ THẬT ĐÍNH CHÁNH NHỮNG SAI LẦM, THIÊN KIẾN VÀ THIẾU SÓT TẠI «MỘT GÓC HOÀ NGỤC» CỦA CHIẾN TRANH VIỆT NAM

(Số 85)

Pháp quân có thể được dân Eliane-1 trong 20 ngày và 20 đêm nữa. Trong không thời gian đó, cứ 48 tiếng đồng hồ lại có một cuộc quân thắc đến thay thế cho binh sĩ trở phòng và mỗi lần thay phiên là mỗi lần thay hao hụt nặng nề.

Những từ thu bại và thủ không còn được chôn cất nữa vì không có thì giờ và đất, phải vun quén lại rồi lấp quanh một lớp rất mỏng lên trên. Những bao đất được chất đầy lên những lỗ từ thì ấy, dùng làm hàng rào cản trái phá. Bởi vậy dân bắn vào các bao đất làm cho từ thì bị rứa nát thêm một lần nữa. Thật là thêm thương !

Sau chót khi đến Eliane-1 thất thủ vùng thung lũng của Pháp phải còn « sống » được có một thời gian ngắn.

Trong những ngày còn lại, Langlais cải tổ một lần nữa phòng tuyến. Từ nay những thiết tả trung tá «còn sống, chỉ làm những việc nhỏ, không quan trọng và không thích nghi với khả năng của họ.

Langlais cũng chia vị trí cốt yếu của căn cứ thành 5 khu nhỏ và giao mỗi khu cho một sĩ quan tin cẩn : Bréchignac lãnh việc chỉ huy khu «không gian», Chenel là khu «trung sông Nam Youn; Juirand là khu «trung ương», Bigeard lãnh việc BĐP; Tourel thì làm chủ dân Eperviet; Vadet nắm giữ một tây và một nam cản cứ.

Bigeard trở thành phụ tá chánh thức của Langlais và từ nay ở ngay bộ chỉ huy.

Một buổi sáng có nhóm tham mưu vào hồi 9 giờ. Tham dự buổi nhóm ngoài 5 chỉ huy trưởng của 5 tiểu khu, còn có Langlais, Bigeard, và thiếu tá Vaillant chỉ huy pháo binh, thiếu tá Brunon cầm lãnh việc tiếp tế, thiếu tá không quân Guérin và một người đại diện của đại tá Castries.

Sự loại trừ dần dần vị chỉ huy trưởng chánh thức của trận ĐBP — tức Castries — là một sự việc mà đến ngày nay người ta không hiểu rõ lý do. Vị Đại Tá ấy tuy trên danh nghĩa là người chánh thức nắm quyền hành và trách nhiệm song chỉ là hư quyền, kẻ từ nay. Trách nhiệm trút hết vào tay các phụ tá của ông mà người số 1 là Langlais, một người tánh nóng như Trương Phi, thường xung đột với Castries : hai người cách biệt nhau như hai thế giới.

Mỗi buổi sáng, Castries vẫn được báo cáo đầy đủ về những quyết định của bộ tham mưu, song không phải do Langlais báo cáo mà do Bigeard, điềm tĩnh hơn và dễ thông cảm hơn. Castries chỉ có việc thông qua những quyết định đã được hình thành giữa nhóm người trên đây, rồi gởi về Hanoi như là chính Castries quyết định.

Thực quyền chỉ huy đã lọt vào tay Langlais.

Ngày 11-4-1954 tại châu vi thâu hẹp của căn cứ ĐBP, chỉ còn có Langlais cùng với 7 trung tá, 23 vừa thiếu tá và vừa đại úy, 58 phận ĐBP và nói chung số phận của cuộc chiến tranh Đông Dương, nằm trong tay Langlais và nhóm bạn tín cẩn của ông nói trên đây.

Sau này Bigeard kể chuyện lại rằng : Chúng tôi họp nhau mỗi buổi sáng nhằm mục đích cốt yếu là duy trì tinh thần chiến đấu trong căn cứ ĐBP đang hấp hối. « Song chúng tôi vẫn phải chiến đấu vì phải bảo tồn chính sanh mạng chúng tôi. Tinh thần đồng đội trong nhóm mấy anh em chúng tôi rất là hoàn hảo ».

Về phía Việt quân, tướng Võ nguyên Giáp thấy chiến thuật biển người tuy có thâu hoạch được những thắng lợi cấp thời, mau lẹ, nhưng quá hao binh tổn tướng.

Bởi vậy ông đổi chiến thuật, áp dụng phương pháp chiến tranh đặc biệt như trong trận Pháp Đức 1914-1918.

Phần còn lại của cản cứ Pháp bị bao vây trong một màng lưới nhện.

Tại khu 5 ngon đồi. Võ nguyên Giáp đưa ra tiền tuyến trung đoàn 98 của sư đoàn 316, gồm những binh sĩ tuyển mộ trong số công nhân mỏ than Đông Triều. Từc là những người đã quen với công việc đào đất, đào hầm.

Trung đoàn 98 không những cần đặc địa đạo, các giao thông hào rất thông mà cần thiết lập cả những đường địa lôi nữa. Hanoi hay được tin ấy, lo gấp cho ĐBP những phương tiện chống địa lôi.

Một hôm Langlais ngạc nhiên nhận được một thông điệp mật từ Hanoi gởi tới, bảo trước cho ĐBP hãy chờ đón mộ thùng đồ sắp thả dù xuống.

Vài hôm sau quả nhiên có một thùng đồ thả xuống giữa trung tâm. Mở ra xem thì trong thùng chứa những mẩy mốc để đọ xét địa lôi với những lối giải thích rõ rệt. Đây là những kiểu mẫy đã được xử dụng hồi 1914-1918 trong trận chiến tranh với Đức.

Hanoi chục tớ giải danh mẩy chi tiết khi đặt mẩy xuống lòng đất, khi thăm phá những đường hầm chôn địa lôi ra sao cùng ích thực phá hủy những trái nổ ấy. Hanoi cũng chỉ dẫn cho ĐBP công việc xây cất những hầm chống địa lôi nữa. Nhưng ít ra cũng phải có gỗ để xây cất, có nhơn sự chuyên môn và đủ chất nổ cần thiết.

Vậy mà ĐBP rất thiếu vật liệu xây cất. Mỗi khi thả dù vật liệu ấy xuống ĐBP thì phi công phải thận trọng lắm để cho khỏi rớt trúng những điểm tựa đã bị lung lay vì gió mùa và sức ép của những tiếng nổ trái phá

— CÒN TIẾP —

Trung đoàn 98 Việt quân gồm những công nhơn mỏ than Đông Triều đào địa đạo, thiết lập hệ thống địa lôi, như hồi chiến tranh 1914-18

TÀI LIỆU — CÁC CHÁNH PHỦ V.N TỪ 1945 ĐẾN 1970

THỦ-TƯỚNG N. Đ. DIỆM VÀ CÁC GIÁO-PHÁI

hay là : Những ngày hấp hối của chế độ Bảo Đại

Sưu tầm và biên giải : CAO TRẦN LÂNH

(Tác giả và ĐNN giữ bản quyền)

Tướng Trình minh Thế từ trận

CLXXXXV— Cản cứ vào lời hiệu triệu của Thủ tướng chánh phủ thì mai nay 4-5-55 một hội nghị dân chính toàn quốc sẽ khai mạc tại Saigon để thảo luận vấn đề quốc gia quan trọng do hiến chương của thời cuộc tạo ra. Chính Thủ tướng đã nói : « Trong khi nước nhà chưa có quốc hội, tôi sẽ mở cuộc hội nghị dân chính này».

Hội nghị dân chính gồm những nghị viên Đô thành, và những nghị viên hàng tỉnh khắp lãnh thổ miền Nam tự do, từ phía Nam sĩ tuyến 17 đến Camau, đã các cử trong cuộc phổ thông đầu phiếu lần thứ nhứt tổ chức tại VN vào năm 1952. Như vậy, trên danh nghĩa và nguyên tắc dân chủ, «Hội nghị dân chính» do Thủ Tướng triệu tập có tánh cách đại diện hơn là cái «khoáng đại hội nghị nhân dân» do HĐNDCM sẽ tổ chức vào ngày 5-5-55.

Vấn đề này, tạm gác lại sau theo thứ tự thời gian. Bây giờ trở lại tình hình quân sự trong ngày 3-5-55.

Các tiểu đoàn nhảy dù của QĐQG cả ở ạt vượt kinh Vầu Hủ, chiếm bến đoanh của Bảy Viễn bên kia khu vực Bình Xuyên hôm qua nay thừa thắng tiếp tục truy nã lại quân và giả mặt trận cần quét lớn lao từ Phủ Lâm đến Xóm Cũ, Chánh Hưng và dọc bờ kênh Đôi thăng đến bờ sông Saigon mà mức cuối cùng là cầu Lãn Thuận. Theo trận thế nầy, người ta đoán được BX đang hại thối về khu Rừng Sát nơi hồng cứ của Bảy Viễn trong 2 năm 1946-1947.

Để tiếp tay, Đệ phối hợp hành quân oanh dưới Bình Xuyên khỏi Đô thành và diệt trừ lực lượng Bảy Viễn, ngoài các tiểu đoàn QĐQG, còn có thêm 4 Liên đoàn Cao Đài Liên Minh của tướng Trình minh thế. Số quân nầy chia cùng tại vùng lân Đông Đông để cản chặn hại quân B.X. Có lẽ để khuyến khích chiến sĩ của mình tại mặt trận nên chiều nay, tướng Trình minh Thế cả nài ni Thủ tướng Diệm cho phép mình xuất trận. «Thăm mà vô sòng làm tướng thắc làm thân» Tướng họ Trịnh cả nói như vậy với ông Diệm. Đâu Thủ tướng mấy phen do dự Trình minh Thế cũng viện lẽ cần khích trận và khích lệ cần em cang xông phá nên nhứt quyết ra đi...

Lối 20 phút sau, vào chiều tối, một tin bắn ra làm chấn động dư luận Đô thành, vang dội cùn hơn 1 quả bom :

« Trình minh Thế đã tử trận hồi 7 giờ » (ngày 3-5-1955).

Các nguồn tin chánh thức cho biết, trong khi đứng tại đồn của Tân Thuận quan sát binh sĩ Cao Đài Liên minh đương tác chiến, tướng Trình minh Thế bị trúng một viên đạn ngay mán tang, khiến ông ngã chết liền tại chỗ.

Nhắc lại, Trình minh Thế là một lãnh tụ phái Cao Đài Liên minh cả vòng rả khăng chiến mấy năm dăng dẳng tại chiến khu miền Đông, chống thực bài Phong và diệt Cộng một cách mãnh liệt. Gần đây, vì tấn thành lập trường tranh đấu của Thủ tướng Ngô đình Diệm ngày 13-2-1955 Trình minh Thế kéo toàn lực lượng vô trang của ông về Saigon làm lẽ hợp tác với chánh quyền Ngô đình Diệm Tướng Trình minh Thế là một trong các vị lãnh đạo kiên quyết nhứt và hăng hái nhứt của Hội đồng nhân dân cách mạng được xem là linh hồn của phe cách mạng. Nhưng chỉ một viên đạn, là kết liễu cuộc đời vô tướng họ Trình. Vì vậy, cái chết bất ngờ của tướng Trình minh Thế đã gây mất mác lớn lao cho Hội đồng nhân dân Cách mạng.

Chánh giới đang hoang mang lo ngại về tánh hình chánh trị trong ngày sắp tới khi nghĩ đến « khoáng đại hội nghị nhân dân » do HĐNDCM tổ chức vào ngày 5-5-55 và thái độ của Thủ Tướng Diệm được trình bày trong hiệu triệu ngày 3-5-55, gián tiếp phủ nhận việc « Thủ Tướng sẽ long trọng trao quyền hành cho nhân dân qua tay NĐNDCM » thì hôm nay, lính hồn của phe cách mạng... không còn nữa !

Có sự trông bọp nhận định quinh mệnh an lai hay do một toan tính quan trọng mà tướng họ Trình chết trước 2 ngày khoáng đại hội nghị nhân dân » của phe cách mạng, tổ chức và trước một ngày khai mạc « Hội nghị Dân chính toàn quốc » do Thủ tướng Diệm triệu tập ?

Một câu hỏi không được trả lời bằng những chứng minh cụ thể...

(CÒN TIẾP)

Phong ngứa

Ghê chốc lẻ lói, gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thua phết tự nhi ngoài do mà hết, uống GIAI PHONG Sai Dược Hồng ONG TIÊN Trên 30 năm danh tiếng kể bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ONG TÊN PL. Cholon KNB.Y.T số 51 ngày 20-10-63.

Dành cho các bạn trẻ — Thơ bài gởi *Minh Trí*

TUỔI HỒNG

tuổi trẻ

Tuổi Hồng tìm hiểu — KỲ ỨC HỒNG

Cha đẻ ngành Hàng không

Thân phận

Đoàn kim Ánh

Ngày tết ra đời quê hương còn nghiêng ngửa
Mẹ gầy không giọt sữa
Nước chảy hàm than lăng nước mắt
Bình tịt đang đầy nuôi lớn tâm thân tôi
Chưa một lần an giấc trọn trong mái
Cha tên chụp từng nơi nơi nay qua thế sự
Trong lự hoạn vô vọng lòng cha trợ
Lạnh đêm trường, thêm lạnh cảnh bơ vơ
Mẹ cha buồn chia nhau ở trở nơi
Con khói sầu... quận đau từng đoạn ruột !
Tai lớn lên trong tuổi thơ gây gước !
Chưa một lần nằm cuí con trên mớt
Chưa một lần tìm lấy nụ cười
Cơm chưa xới cho đầm hồn nhỏ lạnh...
Ngày 20 trên quê hương con bình lặo
Bạn bè không còn mặt đâu !...
Mái chân đời, trên nẻo vắng lang thang
Nhìn xa hoa, nghe thơm lạnh chiều tàn
Đời hết hứa, nghe bo-cơ đợi bước
Hồn như con nước...
Trời mênh mang vô đâu nữa bến bờ !
Như một người rơi mất cả tuổi thơ
Ôm mặc khó... hoài tưng thương gió cũ
Quê cha cố gắng xiềng cho cây phù !
Biết bao giờ con lẻ gặt trở qh...
Thăm má tố—ni sau buổn lắm thế !
Quê mẹ đã miền Trung dân sinh đa
Vẫn còn mơ khói lửa hận chiến chinh
Người yêu xa... trên giải mông đăng trình.
Chuyện phố nhà thích thú đành lỗ hẹn !

ĐAN THOẠI (b.n tuổi hôm nay)

DOÀN KIM ANH

Gởi mấy ông bà đắc cử

Bữa trước ông bà hứa những chi ?
Xin đừng để thiếu tí tì ti
Thương dân gửi vẹn dân thêm nẻ
Mến nước lo tròn chúng bốt khi
Áo ấm bữa thôn xin nhớ lại
Cơm no phép thánh chớ quông đi
Đất cao lót lạc đem thì thế . . .
Gánh các sơn hà lúc cận bi

An ủi ông bà thất cử

Lỡ thất lý nào cùng chẳng sao
Do nơi số mệnh ở Thiên Tào
Kiên tâm gởi ngôn, tâm đừng nung
Cố trí chớ thối, trí chớ nao
Chỗ đung chưa hợp, dunh chẳng thấp
Nơi ngồi tạm kém, giả cùng cao
Trời đất có lẽ đưa thăng trong nước...
Tất cả lý sau thôn vực ao ! ! !

HIỀN KHÁNH

THUỐC GIA TRUYỀN trị bao đàm 100/100

BỊNH MÒNG GÀ và HOA KHÉ

BỆNH Mòng gà và Hoa khé

Bịnh này sau khi giao hợp với người có Bịnh. Hoặc bị lây bởi chung dụng với người mắc bịnh. Nếu mọc ở đương vật Hay cửa mình hình như mòng gà hay hoa khé CÁCH TRỊ :

Thoa thuốc cho rụng dần bịnh nặng đến đâu cũng hết, thật là thần Dược đã cứu vô số một lần lần lớn. Như có Mòng Gà lại ngứa hết chịu nước, đang hoặc trắng, hoặc hết tối phải dùng thuốc uống mới tuyệt nọc. Muốn được Thuốc và rõ thêm bịnh : Hỏi Sư, Phòng Tuy hoa liệu. Lại mua Sang đặc Trị Sội Tràm Hương Dược Saigon, Cầu chùng tại Tôa — ĐC : 14632.

Niềm đau tuổi dại

T.T UYÊN MAI

Giữa một đêm giông tố. Gió tít rống hồi, mưa rơi như thác đổ. Trời lạnh cóng. Bóng ngọn đèn dầu Ice lét khi mơ khi tỏ không đủ sức tăng mát tranh nghèo, mẹ tôi trút hơi thở cuối cùng trong tay cha tôi. Thuở ấy tôi vừa lên sáu, chưa hiểu được thế nào là niềm đau mất mẹ.

Từ đây, trong gian nhà nhỏ, cha tôi phải sống cảnh gà trống nuôi con. Ngày cha tôi đến sở làm việc, tôi lại bơ vơ nơi cửa ngõ bên nhau kề chuyện về mẹ. Thời gian thấm thoát trôi, vạn vật người kia cha thay đổi, lòng người đâu phải sắt đá nước đến mà thì gan cùng sương gió. Không chịu được cuộc sống cô đơn trống trải, tôi một ngày cha tôi tục huyền với một người đàn bà khác mà cha bết thước tôi phải gọi bằng mẹ.

Ôi, tiếng mẹ thiêng liêng, cao cả chứa đầy tình thương. Tôi chỉ muốn dành riêng để gọi người mẹ thân yêu của tôi mà giờ đây cô lẻ bình lẻ đã mực rơi dưới lòng đất lạnh. Mỗi lần gọi lên tiếng mẹ, tôi cảm thấy tim mình đau buốt.

Cha ơi ! cô chấu cho nên lòng trẻ thơ. Con không trách cha đã vội quên lời hứa với mẹ. Ngày mẹ sắp lìa đời, con thấy hai giọt lệ lăn dài trên má, cha nơi cảm tay mẹ và hứa sẽ ở vậy suốt đời bên con. Nhưng làm sao cha sống được cảnh đời hiu quanh trong khi tuổi cha chưa về chiều.

Có những đêm dài trằn trọc, cô biết bên con cha cũng thao thức không ngủ được. Con thương ngài nhớ đến cái cảm cha trong đêm vắng. Tiếng con thân lần tấc lưỡi lâm con lên tường đó là tiếng thở than cho cuộc sống cô đơn buồn tẻ của hai cha con mình.

Thế là ngôi vị của mẹ tôi đã có người thay thế. Vì cha, tôi bắn lòng với cuộc sống hiện tại. Tôi cố tạo niềm vui và tìm sinh thương ở người kế mẫu hầu bù đắp lại tình thương đã mất của mẹ. Tôi nghe người ta thường bảo : « May đón bành đúc cô ngày mẩy đời mẹ ghẻ mà thương con con chồng » Thực vậy, thời gian dần trôi, mọi thứ em khâu khỉnh của tôi mẹ mất chao đổi.

Đó là niềm vui lớn đối với chỉ trẻ kể từ ngày mẹ tôi mất, nhưng trong vui vẻ lại là một nỗi niềm mênh mang như ngày mẹ. Tôi đã bơ vơ giữa lại càng bơ vơ hơn nữa. Ngoài giờ ở sở, cha dành hết thì giờ cho đứa bé. Cha sắn đón, trìu mến, tung tin nâng niu nhưng thì, tôi lại cảng bị bỏ rơi bây nhiêu. Cha đã quên đi bên cạnh cha còn có một đứa con mồ côi mẹ vẫn được gọi thương yêu. Ba, tôi hoa bao giờ hết. Tôi càng thêm thua nỗi cô đơn bát hạnh của mình. Phải thế ngày nay Nội còn sống tôi nhất đã được sự trìu mến vuốt ve, an ủi và không đến đỗi lẻ loi.

Trong những chiều, trời lộng gió nghiêng trang, tôi nhớ trong bao nhiêu khi tịch lặng mình, đưa tay vuốt mỹ mẹ. Thơ thơ thơ trước lan khói hương nghi ngút, tôi nghe vang vang đâu đây tiếng mẹ hiền ha thơ ra tự lòng đa âm u, sâu thẳm.

Tiếng con trùng rỉ rả hòa làm tiếng kêu trí tục của con nhận lạc đàn tạo nơi dây thêm hoang vắng. Tôi bài giác mình, đưa tay vuốt mỹ mẹ lần cuối rồi lặng lẽ xuống bước.

Tôi không oán hận mẹ sai cha tôi, đi tôi, em tôi mà chi thương cho thân phận mồ côi của mình. Em, tôi, đã đã cuộc sống mất tình thương của tôi, nhưng no cũng chỉ là kết quả của cha và đi tạo nên, tôi không có quyền giải nỗ.

Tôi con nhỏ, lớc em tôi bắt đầu lật. Một hôm đi học về dưới cơn mưa tầm tã, tôi bị cảm và bịnh. Đầu nóng vội, tai và mắt hoa cả lên. Đi bộ vào bao tôi tiếng chông m, không biết tôi mê đi lúc nào mà không em tôi trước ra đến mép giường và lật nhà xuống gạch.

Thế là tôi bị nằng chết không tiếc lời. Cũng chưa hết, tôi vẫn cha thường cho tôi một trận đòn đích đáng. Sáng hôm sau, vì vừa bịnh, vừa bình đòn, lại không thuốc men, bịnh tôi trở nặng. Mê man thiếu thiếp, trong giấc ngủ chập thức, tôi nghe mẹ hiện về đứng trên đầu tôi khóc tôi mất long lanh sáng lạ.

Tôi cố nghĩ dậy, vết vay nhưng lấy vai ra mẹ nhưng chỉ cái mẹ đã đi xa. Tôi chợt với lấy đầu nệ quy bên chân giường dập dầu xuống gạch, miệng cố gào lên : « Mẹ, mẹ ! ».

Nghe tiếng tôi gọi trong mơ, cha choàng tỉnh dậy chạy sang mới hay rằng tôi đau nặng. Nhẹ đặt tay lên vầng trán nóng hổi cha xót, cha chỉ thốt : « Trời ơi, con tôi rồi mất cha chớp nhoáng. Ôm tôi vào lòng, cha bảo : « Thế mà rớ lần cha quên vắng bên cạnh cha con cô đơn con côi đáng tội, thật lỗi với mẹ con vô cùng, từ nay cha hứa không bỏ con nữa đâu ».

Lần đầu tiên tôi mới hiểu được thế nào là tình yêu và cũng lần đầu tiên tôi được tình thương của cha sưởi ấm. Nằm lấy đôi tay chai cùng vì vật và đề mưu sinh của cha tôi đã hai giọng lệ mình tự do tuôn chảy. Một ý nghĩ vụt qua đầu làm nhẹ vào lòng. Tôi đem chặt cha thêm như để gỡ lấy một tình thương vinh cứu sự nó vượt khỏi tâm sự.

TT UYÊN MAI

Hoa tư tưởng

● *THƯ TRẦNG sưu tầm*

— Mới hỏi răng lạnh.

(TỤC NGỮ)

— Nước còn quên cá ít nh voi, Hướng chi ta chẳng tái bồi lấy nhau.

(CA DAO)

— Người nào dịch nổi các sách hay của ngoại quốc ta sẽ khuyến họ dịch ngay ra « Quốc âm hán tự ». Người nào muốn soạn sách mới thích hợp với sự nhu yếu hiện thời, ta cũng nên với bộ việt ngữ ta « Quốc âm hán tự ». Các người lập sinh chỉ việc học sách viết bằng tiếng Nam ấy, khỏi cần phải học bằng một thứ chữ khác rồi lại phải dịch và giảng nghĩa ra tiếng Nam xem, thế thì biết công việc của hộ đã biết chừng nào.

NGUYỄN TRƯỜNG TỘ

— Yêu nước là yêu thân, cứu nước tức là cứu sinh mệnh của mình.

VƯƠNG GIÁC DÂN

— Trăm năm bia đá thì mòn Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ

(CADAO)

SÂM CAU LÝ

Một loại SÂM thượng hạng hòa với NHUNG NAI cùng các dược phẩm Đông Y tối nhất chế thành

SÂM NHUNG SONG LONG TINH

(*Nhãn hiệu Cá Bay*)

Sâm Nhung SONG LONG TINH là một Đông dược phẩm BỔ MÁU mới nhứt, tốt nhứt chuyên trị cả, chung Đau LƯNG NHỨC XƯƠNG ÂN NGỦ KHÔNG NGON PHONG THẤP, PHỤ NỮ SẢN HẬU. Rất hợp cho mọi giới. Bán lẻ tại hiệu các nhà thuốc Việt Hoa. Do Đông dược sĩ TRẦN NGƯƠN nhà thuốc SUNG NGUYÊN, 157 Hương Lộ 14 Cầu Tre Chợlớn bảo chế. Có bán tại nhà thuốc Bảo Sanh Đường 41 Phan Đình Phùng — Đ.ĐK.

KN-ngày 730 M. 14-8-68

SỬ LIỆU NƯỚC NHÀ

Từ Hội nghị Genève 1954... ...đến Hòa đàm Balê 1968

Tài liệu lịch sử **15 NĂM CHIẾN TRANH V.N.**

(*Tiếp theo*)

Tháng 10-1967 : thêm một tháng tranh đấu của Phật giáo và Sinh viên

— Thủ tướng Sato tuyên bố : sẽ chuyển cho BV nguyên vọng hòa bình của miền Nam VN.

— Giáo tranh kịch liệt cách Hội An 12 cây số về phía Nam 75 VC từ thương. Phía Mỹ 1 chết 6 bị thương.

— Hành quân Lam Sơn 38/XDNT tại Quảng Trị, cách Hải Lăng 7 cây số ; 195 VC từ thương 31 sống bị tịch thu.

— 4 thủy đinh BV bị phi cơ Mỹ đánh chìm, 91 phi vụ oanh tạc BV.

— Hàng chục ngàn người ở at biểu tình và kéo tới trước Ngũ giác Đài, phá hàng rào Cảnh sát, nhưng bị đẩy lui, 443 bị bắt, kể cả lãnh tụ phe chủ hòa David Dellinger, 18 binh sĩ và 12 thường dân bị thương.

— Hơn 100.000 người khác tổ chức biểu thảo và diễn hành, và đêm không ngủ tại Nữu ước, để ủng hộ các hiến sĩ HK tại VN.

— Biểu tình chống chiến tranh trước tòa Đại sứ Mỹ tại Luân Đôn : 43 người bị bắt, 19 Cảnh sát bị thương.

— Một phái đoàn tới Bộ Tư Pháp giao trả chánh phủ HK hơn 1.000 thể trưng binh.

22-10-67.— Bầu cử Hạ nghị viện VN. Tại Đô thành 57,8% cử tri đi bầu. Trên toàn quốc, tỷ lệ đi bầu là 73%

— Các Thượng Tọa kỷ lên trong bản tân Hiến chương Phật giáo viết thư lần thứ 4, gởi cho các Thượng Tọa chủa Ân Quang, yêu cầu thảo luận để giải quyết vấn đề tranh chấp.

— Ni cô Huệ Lạc, 17 tuổi, tự thiêu trước chùa Giác Viên Gia Định, và để lại nhiều bức thư gởi Đức Giáo Hoàng, Tổng thống Johnson và Trung Tướng Nguyễn văn Thiệu ngỏ ý cởi thư hòi Tân Hiến Chương Phật giáo.

— Tăng ni chùa Khải Quang, Cần thơ, tuyệt thực để yêu cầu thu hồi Tân Hiến chương Phật Giáo.

— 54 VC bị phi cơ Mỹ bắn hạ khi bao vây một đồn địa phương Quân cách Biên Hòa 23 cây số về phía Bắc.

— Chấm dứt hành quân Akron III tại khu rừng Hố Bà. Quân đội Mỹ tìm thấy 1.022 súng cá nhân và 125 súng cộng đồng.

— 113 phi vụ trên BV, Bị oanh tạc : nhà ga Hải phòng cản cứ Hải quân Nửu ông Bang, nhiều cầu và đàn hòa tiễn vùng Đồng Hới.

23-10-67.— 3.600 binh sĩ HK vừa sang VN, được đưa tới tăng cường lực lượng tại một trận Quảng Trị

— 105 phi vụ trên BV, Bị oanh tạc : ga xe lửa và cầu Hải Phòng lân thứ hai khi tiếp liệu Hon Gay, các phi trường Kép và Hòa Lạc, cầu sông Thương v.v... Phi trường Chũ Yên cũng bị đội bom lần đầu.

— Một oán tăng ni tới Tòa Tỉnh Trưởng Gia Định đòi trả xác Ni cô Huệ Lạc.

(*Còn tiếp*)

ĐNN.

HỌA VẬN

Anh hùng tê liệt

Lịch sử xưa nay vẫn sáng ê
Ông Lương ngọc Quyến bị chân tê (1)
Một lòng yêu nước thù bầy ếch
Cảm đọ rắc hòn đánh lũ đê
Bẩm mắt (2) ban đêm cùng nhỉ ỉ.
Ba ngày giãi phóng (3) cũng không xê
Làm cho quốn cướp khâm nhiều tí
Kim cổ đương chê những kẻ quê.

Anh hùng tì hon

Quốc Toản anh hùng chói sáng ê
Quốn Nguyễn cướp nước, bóp cam tê (4)
Hoàng ân quyết chí run bầy ếch.
Cường địch tan tành mấy lũ đê.
Vỗ mặng xâm lăng lời ủ ớ.
Khái hoàn ca khúc điệu xòng xê.
Nam nhi nước ! Việt cần không tí.
Trung quốc khẳng lỗ bị chọc quê.

TRƯỜNG HÂN MINH ĐĂNG
(Tứ 45 Đắc Lộ)

(1)— ông bị thực dân tuyên thông bàn chân để không được

(2)— Đêm 31-08-1917 bùng dậy khởi nghĩa

(3)— Giữ 3 ngày tối tới vào Yên thế

(4) Hội nghị Bình than, ông không được dự vì nhẻ rồi, chỉ đăng nghe không được bàn. thấy tròn gần bắp nát quá cam lúc nào mà không hay.

Lủ mặt mo

Một lũ mặt mo rỡng tìm ê
Quên hà bố chú chỉ ti... tê (T)
Vũng lầy, lận ngụp nhớt đầu ếch
Vườn trống sung hoành lỏ đít đê
Hung cận huênh hoang điều sẽ ẻ
Mạc thời thâm thiết điệu xòng xê
Oán than mãng nhiếc đều vô ích
Vì họ đầu cần nghĩ đến quê

Chánh khứa thịt xôi

Chánh khứa thịt xôi, hậu ép ê
Vào lòn ra cúi bấp đùi... tê
Chấp tay lạy chủ thương thân ếch
Quỳ gối, đăng ngôi khất xác... đê
Lên ghế ba chân ngồi... ủ... ớ
Lội bơi nhẩn nhơn nhịch không xê
Đù tung thi đoạn ra nhiều ít
Lời hả cô ngồi lần thấy quê

HUỲNH SINH (10-1-70)

XIN LƯU Ý : Nhằng thơ học bài MÙA THU NHỚ BẠN với 8 cặn bất bước sẩy bết có nhiều vị không lưu ý hạn vì ấn thơ học đã chấm đề từ ngày 31-3-70, nên có thính hoàng đề cũ, gửu câu đăng mặc dầu nhỉn bài thơ đã nhắc lại nhiều Tân. Xin qui vị đăng gởi thơ học nầy nào, xin được miễn trả lời trường hợp.

ĐNN.

DUỐC NHÀ NAM

PHƯƠNG CHÂM CỦA Đ.N.N.
TOÀN VIỆT, BÁO VIỆT
HƯNG VIỆT

Do Đỗ Phi Hùng Cung HS Petrus Ký (1964) tặng Hoàng Chiến bằng chụ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Để tránh bị dư luận nghi ngờ, xuyên tạc văn phòng Tổng Thống cho biết

Hiện còn 1765 vụ

XÂM PHẠM AN NINH QUỐC - GIA

Yêu cầu TCPV lưu ý các Tòa án Mặt trận đưa ra xử gấp

Uỷ ban Liên bộ đã giải quyết vấn đề TPB như thế nào

SAIGON 29-10.— Văn Phòng Tổng Thống loan báo :

Với mục đích giải quyết nhanh chóng các vụ vi phạm đến an ninh quốc gia bị ứ đọng trong thời gian chờ đợi tố chức lại các Tòa Án Quân Sự Mặt Trận, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã gửi, hôm nay 29-10-1970, đến ông Chủ Tịch Tối Cao Pháp Viện một văn thư nguyên văn như sau :

« Thưa Ông Chủ Tịch,

Nhằm vì cố sự cải tổ các Tòa Án Quân sự Mặt trận, trong một thời gian khá lâu, các tòa này không hoạt động được, nên hồ sơ các vụ vi phạm an ninh quốc gia đã ứ đọng lại.

Nay tuy các Tòa-án Quân-sự Mặt trận đã bắt đầu xử lại, nhưng vì các vị Chánh thẩm thực thu lại kiêm nhiệm chức vụ Hội thẩm Tòa Thượng thẩm Saigon, nên số ngày dành cho các vị này chủ tọa các phiên xử tại các quận khu rất bị hạn chế. Do đó việc giải quyết các vụ xâm phạm an ninh quốc gia kém mức bình thường.

Hiện nay trong bốn quân khu, các hồ sơ thược loại này còn khoảng 1,765 vụ trong 36 có những vụ rất quan trọng mà việc giem cứu các bị can lâu không xét xử, đã gây nên một dư luận ở trong nước cũng như ngoại quốc cho rằng có rất nhiều can phạm « chính trị » bị cầu lưu lâu ngày, không được xét xử vì giới không an hiểu pháp luật hay những kẻ cố ý xuyên tạc đều cho các vụ phạm đến an ninh quốc gia là các vụ chính trị.

Để chấm dứt tình trạng trên, nhằm giúp vào các Chủ Tịch Lưu ý các vị Chánh thẩm các Tòa án Quân sự Mặt trận dành ưu tiên xét xét các đơn đương các vụ

Xem tiếp U trang 4

Th. Viện : Phiên nhóm chiều 29-10

VẪN CHƯA GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ

Cụ Huyền có quyền đề triệu tập và chủ tọa phiên họp khoáng đại ngày 17-10 không

SAIGÒN (T.L.).— Buổi chiều ngày 29-10, Thượng Viện tái nhóm lúc 15gio30, vẫn dưới sự chủ tọa của Ông Chủ tịch Thượng Viện Nguyễn văn Huyền. Các Nghị sĩ tiếp tục thảo luận về vấn đề : 1. Nguyễn văn Huyền có còn quyền hợp đề triệu tập và chủ tọa phiên họp khoáng đại ngày 17-10-70 bầu Văn phòng và các Chủ tịch Uỷ ban Thường trực không ?

Xin tôn trọng nội qui !

Trái với hành sáng chỉ đề cập đến hình thức, lên tiếng vào buổi chiều, nghị sĩ Vũ văn Mẫu chỉ đề cập đến nội dung và lấy nội qui Thượng Viện để viện dẫn.

Nghị sĩ Mẫu hứa tôn trọng nội qui, đề đó theo điều 106 và 107, vì là tác giả của đề án nên Nghị sĩ Mẫu không hạn chế thời gian và hạn chế lời nói !

Có kỷ thị không ?

Nghị sĩ Vũ văn Mẫu cho rằng có kỷ thị vì tự đã khiến nhiều được xác nhận với không chứng minh hãn tin của Nghị sĩ Huỳnh văn Cao, mà Nghị sĩ Mẫu trích đọc ra một đoạn như sau :

« Chiều ngày 13-10-70, lúc 16gi15 nghị sĩ Phiên và tôi (Huỳnh văn Cao) sang văn phòng Chủ tịch thượng viện thảo luận với cụ chủ tịch và nghị sĩ Nguyễn tự Giác.

Tôi đề nghị với Nguyễn tự Bản tổ ý sẽ đưa một nghị sĩ trong nhóm Độc Lập ra tranh cử Phó Chủ Tịch để chặn đứng không cho Hoà Sen vào Văn Phòng.

Nghị sĩ Bản nói rằng tôi sẽ đề cử Phó Chủ tịch, nhưng nhóm Độc Lập phải có người ra để chặn đứng người của Hoà sen ra Phó chủ tịch. Tôi cực lực phản đối và bác bỏ ý kiến kỳ thị của nghị Sĩ Nguyễn tự Bản.(...)

Nghị sĩ Mẫu nói tiếp : tôi không muốn trích thêm : sự kỳ thị này có, lại không phải do Hoà Sen và do NS Lê phước Sang, mà do NS Huỳnh văn Cao đưa ra. Đây là sự phân hóa trầm trọng, xin đề cho lịch sử và quốc dân phán xét.

Nhắc lại 2 điểm

NS Đoàn văn Lượng (L.D Bông Huệ) thì đọc lại 2 điểm trong biên bản họp ngày 26-9-70 đã được biên quyết 21/20 thêm vế ngày mãn nhiệm kỳ của các nghị sĩ 3 năm và sự liên tục trong văn phòng và trong các cơ bàn thường vụ.

Nghị sĩ Huỳnh văn Cao lên tiếng là bản văn mà nghị sĩ Mẫu vừa trích đọc một đoạn là bản phúc trình của Nghị sĩ Huỳnh văn Cao, mà Nghị sĩ Mẫu trích đọc ra một đoạn như sau :

« Chiều ngày 13-10-70, lúc 16gi15 nghị sĩ Phiên và tôi (Huỳnh văn Cao) sang văn phòng Chủ tịch thượng viện thảo luận với cụ chủ tịch và nghị sĩ Nguyễn tự Giác.

Tôi đề nghị với Nguyễn tự Bản tổ ý sẽ đưa một nghị sĩ trong nhóm Độc Lập ra tranh cử Phó Chủ Tịch để chặn đứng không cho Hoa Sen vào Văn Phòng.

Nghị sĩ Bản nói rằng tôi sẽ đề cử Phó Chủ tịch, nhưng nhóm Độc Lập phải có người ra để chặn đứng người của Hoa sen ra Phó chủ tịch. Tôi cực lực phản đối và bác bỏ ý kiến kỳ thị của nghị Sĩ Nguyễn tự Bản.(...)

Nghị sĩ Mẫu nói tiếp : tôi không muốn trích thêm : sự kỳ thị này có, lại không phải do Hoà Sen và do NS Lê phước Sang, mà do NS Huỳnh văn Cao đưa ra. Đây là sự phân hóa trầm trọng, xin để cho lịch sử và quốc dân phán xét.

sĩ Chức kết luận : cuộc tranh đấu tại nghị trường là vấn đề tương quan lực lượng ở nghị trường không phải ngoài nghị trường.

Cũng Pháp văn

Nghị sĩ Đỗ quang Giai thấy nghị sĩ Chức đọc luật bằng Pháp văn bên phải biểu tăng :

— Lương tâm của nghị sĩ Huyền bùng lên và thắc mắc : có quyền chủ tọa phiên họp ngày 26-9-70 không, và sau đó có cuộc biểu quyết với 21/26 thêm. Lương tâm ấy bùng lên rất lại rất ngay, tiếc thay nếu cứ giữ mãi được sự bùng lên thì rất biết bao. Chỉ vì ông Huyền tốt bụng quá, đã quá nghe lời của các bạn, nên có sự lần lần. Nghị sĩ

Xem tiếp U trang 4

Giúp đỡ Quân Công sau luật Song hành

Quân nhân, Công chức đi may bay

được bớt 20 %

SAIGON Hội Đồng Quản Trị Công Ty AIR VN và Ban Giám đốc Công ty này đang quyết định những thể thức theo đó công ty sẽ bớt từ 10 đến 20 phần trăm tiền vé máy bay cho quân nhân và công chức trên các đường bay quốc nội.

Biện pháp này được quyết định nhằm giúp đỡ giới lương bổng cọc bằng đồng tranh ảnh hưởng của việc tăng giá vé các chuyến bay quốc nội của Hãng Không Việt Nam. Giá vé này đã được giữ nguyên trong suốt 5 năm qua. Mới đây, Hội Đồng Nội Các đã cho phép Công Ty Hàng Không VN tăng giá vé để quân

Xem tiếp Q trang 4

Thể thao

HAI TRẬN ĐẤU GIẢI QUỐC KHÁNH DIỄN RA trong mức tầm thường

VIỆTNAM THẮNG MÃ-LAI-Á

nhờ bắt thăm (1-1)

Thái Lan đem hơn đá bại Nam Dương 2-1

Phê-thuật của THIỆU-VÕ

Vận động hội Quốc Gia 1970 vừa chấm dứt hôm trước (28-10-70), hôm sau giải Túc Cầu Quốc Khánh bắt đầu. Chưa năm nào thể thao giới Việt Nam có những cuộc ganh đua sôi động như năm nay.

Tổng Cuộc Túc Cầu đã thiết hiện 4 đội tuyển tham dự giải. Qui tụ được ba nước bạn Mã Lai Á, Thái Lan và Nam Dương, đề cùng VN tranh một giải Tứ Hùng Quốc Khánh 1970. Khán giả Saigon suốt ba năm không xem được quốc tế, nên sân sáng cái bước đón cầu trường, nên trong một ngày thường (thứ năm 21-10-70) vẫn có số đông khoảng dưới 12.000 người đến để thưởng thức tài nghệ bền bỉ.

Việt Nam và Mã Lai Á được chọn đá mách danh dự m/r mãn, y như giải Merdeka năm nay, mà mặc dầu cao thủ Saigon chiếm cả thế tam tài và lấy hình khúc chỉ bình một (Mã Lai Á cầ1 xuống máy bay hồi 11 giờ là qua 3 giờ chiều phải sân) vẫn không sao làm hòa một đoàn Kuala Lumpur trẻ trung. Con số chung cuộc 1-1 đã nói rõ cơn sa sút của giới Đông Nai. Nhưt là hội của sổ Mã kỳ này cũng chẳng có gì đặc sắc lắm.

Trong hai trận đá, Mã—Việt đều trám lặng hoà. Khi mà ở miền nam Nam Dương và Thái Lan ganh đua sôi nổi lớn. Nhờ có nhiều bàn thắng và một lối giao tranh khá mau lẹ, kích kiêng đúng mà cũng có cả khí cang thăng vì nhiều đụng chạm.

Thời thường nếu phân công, những tiền Nam Dương mới ký số. Đau vậy Thái không nên chi nên đ thiết bắt kịp đích thủ và qua, mặt 0 10 phút chót nhờ lối đá đơn dọn. Trong khi đó Việt Nam thành công kông phải nhờ chiến thắng trên bot cỏ, mà mở may mắn trong cuộc tứ thắm.

Nhưng dầy chỉ mới bắt đầu, còn những hứt ngày tranh đua nhau đến Thủ tường chủ tọa, kể cùng một vinh hanh và một điểm 261.

Mã Lai Á Việt Nam mở màn danh dự

Cây bão Louise vẫn không chừa Saigon. Trận đêm thứ Tư 28-10-70 và cả cả buổi sáng thứ Năm 29-10-70 trời vẫn mưa không dứt hộc. Mà lớn khi nhỏ làm ướt cả thủ đô, nên ai cũng e ngại cho chiều khai mạc giải Quốc Khánh 1970.

Cũng may cơn mưa tiếng đồng hồ bắt đầu mở mắn, trời lại lẻ nắng, nên không ông Tổng Trưởng Thông tin Ngô khắc Tinh Đại diện Thủ tướng đến chủ tọa, đã quả bành danh dự cho hai bội bắt đầu, trời đã tạm tạm và hai Hội Tuyển Mã Lai Á và Việt Nam ra chơi vào đúng hồi 14 giờ 50.

Khán giả tuy không nghẹt sân, nhưng đối với một ngày thường mà có những 12.000 người xem, cũng một con số đáng kể. Số đông chăng bởi đông ký đề thấy lòng mình hề hả ngay những phút đầu làm trận, vì áo xanh Saigon đã tạo được áp lực trước thành khách, gây làm tinh sông gió nghiêng ngiêng.

Xem tiếp N trang 4

Lê-văn-Inh oanh liệt

đoạt giải Bóng Bàn Quốc Khánh

Trước một số khán giả kỷ lục, đầm khai mạc giải Bóng Bàn Quốc Khánh diễn ra vào đêm thứ năm 29-10-70 tại sân Tinh Vũ, vô địch Lê văn Inh đã đem vinh diệu đầu tiên về cho Việt Nam bằng cách đoạt giải Cá Nhân.

Cuộc gánh đua này tại gay go giữa đại diện 3 đoàn phả Đại Hàn, Kampuchia và Việt Nam (vì Trung Hoa lưu trễ ngày 30-10-70 nên vắng mặt) và vào tứ kết Nam còn ba tay vợt Việt

Xem tiếp J trang 4

Hàng ngũ bốn hội

Mã Lai Á (Áo trắng, quần trắng)

Hoàng Kim Phước
Trần quốc Lương 2 Osman Abdullah 10 Barvandi 9 Siagam 16
Krishnasamy 7 Tân duy Chương 8
Rahim Abdullah 4 Nanuar Abdullah 3 Lâm Kim Liên 12 Sharifi 14

Việt Nam (Áo xanh, quần xanh)

Châu
Trung Mộng Cù Hề Huệ
Thả Xinh
Cang Tư Lê Phụng Ngôn

Trọng tài : Ô. Nilkhanonda
Giám biên : Ô. Ô. Ticarro Hiệp
Bàn Thắng :1.— Cang 81' 2e Lim Kim Liên 89'30"

Thái Lan (Áo Trắng, quần Xanh)

Saravuth
Suchin 7 Pisuk 14 Supakil 5 Narong 3
Charchai 6 Sutha 10
Sahus 16 Vichit 9 Somsuk 17 Niwatana 11

Nam Dương (Áo đỏ, quần trắng)

Soegianto
Kous 2 Lim Ibrahim 3 Permandi 4 Zulraznsen 5
Aniauso 6 Supationo 7
Fadlar 8 Nasution 9 Thiira 10 TeeKan 11

Trọng tài : Ô. Huỳnh bá Minh
Giám biên : Ô. Ô. Vi « (Thái), Ty
Bàn thắng : 1.— Fadlar 50', 2e Somsuk 60', 3e Pullop 80'

Tin-tức CHIẾN-SỰ

Vì mưa bão gây trở ngại nên có độ 40 ph. 100

QUÂN XA TIẾP VẬN B.V

phải dừng lại ở Đèo Mụ Giạ

B. 52 tiếp tục oanh tạc đường mòn Hồ Chí Minh

SAIGON 29-10 (Của Félix Belo — AFP).— Một nguồn tin quân sự cao cấp Hoa Kỳ cho hay rất nhiều quân xa BV chở số khí dạn được đang chờ ở các đèo Ban Karat và Mụ Giạ, phía bắc vĩ tuyến 17, khi thuận tiện sẽ đổ đường mòn Hồ Chí Minh tiếp vận cho nhân Nam VN và KT-C.

Các không ảnh do phi cơ trinh sát chụp được cho thấy những đoàn quân xa BV ngưng lại ở hai con đường xâm nhập, đã tăng lên 40%o so cảnh vài cùng thời gian năy năm ngoái.

Vì không còn đường tiếp vận cáo khác nên BV phải sử dụng đại qui mô con đường Hồ Chí Minh, và cũng vì vậy mà rất cả các phi vụ của B52 đề tập trung vào con đường này.

Bộ tư lịnh HK ở Saigon cho cho hay hiện giờ vì mưa bão con đường HCM tạm không thể dùng được, nhưng khi thời tiết tốt trở lại, sẽ tiếp vận trên con đường này sẽ tăng gia mạnh.

Có thể hàm trước hiểu sau, Cộng quân sẽ hoạt động trở lại ; hiện giờ họ đang chuẩn bị gắt gao.

B52 tiếp tục không tập dường mòn Hồ chíMinh

SAIGON.— Phao đài bay chiến lược B52 thối hợp với phi cơ không

Xem tiếp O trang 4

Ở đây tai vách mạch rừng

ĐẶC BIỆT : LUẬT SƯ TA MẶC QUỐC PHỤC

Vì không hân hạnh đi làm khán giả Tòa án Mặt trận, phiên họp cố vụ « 2 tháng Tây điên » nên sáng ngày 28-10-70, tình cờ lật tờ báo Tiền Tuyến (số 1668) ra xem, thấy có đăng bức ảnh và lời chú thích đã làm chăng tai điên hồn...

Trong bảng kêm nầy chỉ có hình 3 người ở phía dưới có hàng chữ đề :

HÌNH TRÊN : 2 Phái kiểu bị can đang đứng trước vành móng ngựa cùng với Luật sư VN. mặc quốc phục (ảnh Thanh Huy).

Chẳng tai điên hồn, vì nhìn kỹ bộ mặt... Giáo sư của 2 tháng Tây điên nói lái phục sức 18 lăng « cao bồi » nên cạnh đó là một Luật sư VN. mặc quốc phục, khiến be đo đắt, rất ư là đẹp mọi mắt bồi hồi, chẳng tới cố ngày «thường : Đông Tây đã gặp nhau tại đây rồi, đó chăng ?

Cả điều bất mạo là chẳng tới cùng ông kịp nhảo lại, vì Luật sư VN đang nhiệt lành phần biện hộ cụ nầy là LS Bùi trọng Chiểu, nên xem kỹ lại cái ông «khán be do đắt» đó thì là không phải!

Thế là chẳng tới đã quá được mặt mày, nhưng vẫn ý khái phải ngẫm nhận một cảnh tương... khi nghe nói LS. Bùi trọng Chiểu đã cởi bỏ áo luật sư để mặc quốc phục VN ra trước Tòa án MT. biện hộ cho 2 bị can Việt kiều trên có VC.

Chắc mấm là khi nhóng dòng chữ nầy của chẳng tới đến dưới mắt bọn đọc thì bảo TT. hẳn đã kịp thời cắt chánh và cảm lại cùng LS. Chiểu cở cái bẻ ít ấy rồi.

Tuy nhiên, thằng bạn xấu mồm nói tôi nên chưa chịu bỏ qua «bức ảnh mặc đầu sau đề đó đã được biết rõ, cái ông «khán be do đắt» ấy không phải LS Bùi trọng Chiểu, mà là một ông cựu... Trí nguyện, được «mời» ra Đây để làm Thông dịch viên.

Dĩ nhiên, một Tòa án thuần VN. khi xử đến người bị can ngoại quốc, ai bị không biết nói có nghe hiểu được tiếng VN thì phải có Thông dịch viên, bởi các ở Quan Tòa của ta đều có giữ tiếng Pháp chung nữa, cũng phải giữ quốc thể và không bao giờ được dùng ngoại ngữ.

Vậy, sự cố mặc của ông Huyện Thông dịch viên, đầu của Tòa án đã cử hàng của bị can, hoặc Luật sư biện hộ yêu cầu, nên không phải là điều khó hiểu, nhưng cái chỉ... đáng chú ý là bộ quốc phục của ông Huyện «anh tợ bộ rất» trong cụ nầy.

TỘI NGHIỆP CHO CÁI KHÁN BE ÁO DÀI

Trước hết, thằng bạn xấu mồm ấm hệ lại tôi đánh cuộc 2 đồng được quen qui là «2 tháng Tây điên» tên Marcel Pham, cả hai bị trụ tố ở hành động treo cờ VC và rải truyền đơn ở Saigon.

Hồ đã đưa ra cái lập luận lý lẽng nầy : «Sở đi treo cờ GP và rải truyền đơn VC là đã tố các xấu xa, thất nết do sự hiện diện của người ngoại quốc tại VN». Nhưng chẳng tới, không biết đến cái lý do thức đẩy, bọ có hành động đó, thằng bạn xấu mồm nói, sau khi 2 chú chăng ngang nhiên leo lên 2 hình TQLC đề làm cái việc ấy thì bị đàn chăng phản đối, tại đầu xuống đánh và bắt giao cho nhà chức trách mới cuộc điều tra.

Sau cuộc điều tra, được biết cả hai đều là thành nên trí thức ai làm nghề Giáo sư mà Giáo sư người Pháp thì phải biết... ở gần, lịch sự và lễ phép không ai bằng ; bởi đến ông mà còn làm người VN. quê mến người Pháp là ở cái chỗ «ăn ngon ngủ».

Và cũng phải chăng sở việc mà bắt ông Huyện được mời làm Thông dịch viên, ông mới nhớ đến «áo dài» mà đó là cái trên trong mắt bọ đã «ngo» quốc phục sao đó ra trước Tòa án làm cái việc thay mặt bị can.

Cớ chi của ông Huyện, nếu có được như thế thì cũng đáng khen, vì coi người Pháp trí thức thì ta cũng có cái nề nếp của Thành Hiền. Đành rằng, tội ai nấy chịu, chẳng đã là con người lịch sự thì Đông hay Tây cũng nặng nhân loại cả tạp hàn hơn được loài thú vật là ở cái «ăn mình».

Nhưng không đó, cái gọi là « Đông Tây gặp nhau » trên Bụi đã đáy hơn nay đã điển ra trong một hoàn cảnh ta ngang trái, thậm chí cái bộ đồ «phục» của ông Huyện Thông dịch viên cũng đã bị « 2 thằng Tây điên » nói vào lưu « mất cách đau đớn.

Ai đời, trang lác ông « Khán be do đắt », tả ra trình trang, mà lấn lập lại lời nói của Quan Tòa với bị can thì ông Huyện còn không quên là phép để gọi bọn chăng là : « Messieurs » (quí ông) thì bọn chăng lại khinh khinh cái bộ mặt lạ lùng ấy, thằng thì chửi tục tằng, thằng thì làm bộ khoanh tay trước ngực mà cứ chỉ mắt đợy của bọn chăng đã mẫy lần bị ông Chánh thẩm cảnh cáo.

Thế thì ta chẳng tới không được biết, LS. Bùi trọng Chiểu đã cố cảm tưởng như thế nào đối với sở thể của hai bị can mà ông lãnh phần biện hộ đó; nhưng riêng đối với ông Huyện Thông dịch viên, thì ông đã kích cảm đem bộ quốc phục ra mà trình bày bên cạnh 2 thằng Tây điên nặng mà không thể là lạm... mặt ra buồn tỉnh... Vậy có thể nói cho hai thằng Tây điên biết : bộ quốc phục của ông Thông dịch viên là đã tôn kính Công Lý chứ không phải ngăn tại tây đầu nhé !.

8 ÔNG NGHỊ ĐI VÙNG TÂU

Tiếp theo đây cũng là một chuyện trái đời mà trước hết là cái gây sách ở điểm của quí ông Hội đồng Đô, Tỉnh, Tính Chẳng là sau Hội nghị Vũng tàu, nghe nói các Đồng đầu được chia ghế đầu đầu, cả lề định chung với ông Tổng trưởng minh xét xem thế nào, nên các Nghị trưởng mới quay về cả đưa ra gây sách kiểm chát chăn.

Theo tờ báo của bà chị Bắt Trà, thì gây sách đã gồm có « tổ khoái » vậy MOI là đã nhiều hơn 5 năm, nghĩa là nhiều hơn DB một năm. Hai là đã gây quyền sách khá cao, nhưng thì lại vô NS BA là đã lên lương 32 ngàn cho Nghị Tỉnh và XA 35 ngàn cho Nghị Đô và BÔN là đã đưa giải ngũ luôn, nếu là quân nhân, thay ai nghỉ giả hạn phép.

Phê bình gây sách nầy, Tâm Tếu cảm bảo SGM, nên cho Điểm 2, cho rằng mọi là các cha chưa «bắt khả xâm phạm» mà cứ nằng đánh đánh đánh, trong giải thưởng «cấp đường» lung lung, nếu được BKXP nào thì ai mà chịu đó cho thôi.

Nói riêng ở nhà sách, thì báo «Chính Luận» số ra ngày 27-10 lại thấy có loan tin ngày 3 ông Nghị Gia Định, Nguyễn thanh Liêm, Nguyễn trung Thu và Nhỏ dân Ủy chiều 24-10 đi Hội nghị Vũng tàu (?) Khi đến gần Bària thì bị xe nhà binh Mỹ cản quyền lại, nên Nghị Ủy nổi mâu, liền rút súng ra mà ngay một phát. Hai Nghị viên, bọn cùng rất sáng ra bão gióm trợ ở trước đuôi xe Mỹ suốt 2 cây số lam cho chúng... ê khét! (theo người viết).

Nhưn có ngày mà thiên hạ mới hay, tôi ra hiện nay các NS, DB và Đô đốc Đô, Tỉnh, Tính đều có có trong cả đi bước buôn lu liền rất sáng ra rồi một phát.

Ấy, cái trái đời thứ hai mà chẳng tới muốn nói trong ấy nầy, là giữa lúc sắp có ngưng bắn đến nơi mà các Nghị nhà ta thì lại «ăn cơm hàng tiết... canh, nồi đồng đoành đoành. Vậy thì biết đến những nào mới hết... giữ gìn đây.

Thiệt là cũng tại nghiệp cho bà con ta, đang mong được thái hòa, du dương trong giấc... mộng hòa bình.

NGOA LONG

Những lỗi lầm của Mỹ từ Âu sang Á

(Tiếp theo trang 1)

Mỹ khinh thường Nasser nên mới lanh lùng từ chối viện trợ để xây đập Assouan, Nga Sô thừa dịp thọc mũi dùi vào lỗ hổng đó : nộ lực viện trợ tận tình Nasser, tức là viện trợ toàn khối A Rập coi Nasser như một thần tượng. Và Nga Sô đã thành công : đặt chân vào thế giới A Rập. Và Mỹ đã thất bại, đành quay qua ủng hộ hết mình Do Thái.

Mỹ thành lập Minh Ước Trung Tâm (CENTO) và Mỹ còn kỷ với các quốc gia Hội viên Thổ Nhĩ Kỳ, Ba Tư và Hồi quốc, những hiệp ước song phương theo đó Mỹ cam kết trợ giúp quân sự và kinh tế.

Mỹ cũng cam kết sẽ dùng mọi biện pháp thích đáng kể cả biện pháp quân sự chống đối những mưu toan xâm lược bên ngoài và tham gia tích cực các tổ chức phòng thủ trong vùng

Những hiệp ước song phương nầy được kỷ kết vào ngày 5 tháng 3 năm 1959, tăng thêm cường lực của CENTO, đồng thời đối phó với việc I-Rắc rút ra khỏi Minh Ước Bagdad.

Lấy sức mạnh đối sức mạnh đã đành là cần thiết nhưng Mỹ không nghĩ đến vấn đề viện trợ để nâng cao đời sống kinh tế và vật chất của người dân, loại trừ được cảnh nghèo khó và bất công trong xã hội, để là đất dụng võ của xã hội chủ nghĩa. Nói cho đúng Mỹ đặt kế hoạch viện trợ quy mô, nhưng luôn luôn Mỹ đi tìm « người hùng » để viện trợ, chớ không viện trợ thẳng cho nhân dân các nước đó.

Mỹ thành lập Uỷ Ban Kinh tế trong Minh Ước CENTO với nhiệm vụ nghiên cứu những kế hoạch cộng tác kinh tế như thiết lập một hệ thống giao thông liên lạc hữu hiệu và tối tân khiến cho các quốc gia hội viên gần gũi nhau, — cũng như kế hoạch khai thác sông Cửu Long ở bên mình đã nặng nề với tầy mãn năm nay vậy.

Mỹ viện trợ để thiết lập một con lộ và một đường xe lửa xuyên Thổ Nhĩ Kỳ, Ba Tư và Hồi quốc, từ Ankara (thủ đô Thổ) tới Karachi (thủ đô Hồi quốc), một hệ thống vô tuyến viễn thông Ankara — Téhéran — Karachi. Hệ thống nầy giúp Á Châu liên lạc được với Âu châu và... Mỹ châu một cách... mau lẹ và toàn thiện hơn.

Song song với kế hoạch kinh tế, Mỹ còn đặt một Trung Tâm Nguyên Tử tại Bagdad. Nhưng sau ngày Cách Mạng tháng Bảy năm 1958 tại I Rắc, tướng Kassem lật đổ ngai vàng, thành lập một quốc gia Trung Lập, thì Mỹ phải dời Trung Tâm Nguyên Tử về Téhéran và chính thức khánh thành vào ngày 23 tháng sáu năm 1959.

Nhưng, nền móng kinh tế của các quốc gia miền Trung Đông là nông nghiệp, vấn đề viện trợ để tăng gia sản xuất, sử dụng đất mầu, trồng trọt chăn nuôi... mới là vấn đề quan dân, giúp dân...chớ Trung tâm Nguyên tử, hoặc hệ thống vô tuyến Viễn thông đề liên lạc với Âu châu, Mỹ châu và Á châu...nào có nhằm vào đâu !

Mỹ tính toán xa quá...khối A Rập nghèo khổ theo không kịp; rắc rối ở đó mà ra.

Nếu có một chương trình an ninh tổng quát cho toàn thế giới thì Trung Cận Đông phải giữ một địa vị quan trọng.

Đành rằng Trung Cận Đông là một cản cứ phòng thủ chiến lược, vấn đề sanh tử của các nước Tây phương và Mỹ nhưng trên phương diện kinh tế, Trung Cận Đông chiếm một vị trí quan trọng và là mối liên lạc giữa Châu Âu Châu Á và Châu Phi.

Dầu mỏ tuôn dồi dào không, Trung Cận Đông phải là một vùng then chốt, nên kinh tế ở đó phải là một yếu tố quan trọng bắt cứ một chương trình kinh tế nào.

Mỹ không nghĩ vậy chỉ nghĩ vấn đề chiến lược thôi, như ở miền Nam VN nầy, sau 5 năm lo chiến thắng ở mặt trận, lại quên phức mặt trận kinh tế để nuôi dân dường dân mới là điều hệ trọng.

Trung Cận Đông là một vùng rộng 10 triệu cây số vuông, nghĩa là gần bằng Âu châu và hơn 1 phần 5 Á châu. Có những nước rộng lớn như Arabie Séoudite với 2.400.000 cây số vuông ; Ba Tư với 1.600.000 cây số vuông. Có những nước diện tích trung bình như Irak 350.000 cây số vuông và cũng có những nước nhỏ như Kuwait với 32.000 cây số vuông, Do Thái với 21.000 cây số vuông và Liban 9,000 cây số vuông.

Tây phương chỉ biết những mỏ dầu mà thôi.

Mà thật Kuwait tuy nhỏ bé vậy mà sản xuất dầu hỏa mạnh nhứt ở Trung Cận Đông, chiếm 20 % tổng số dầu trên thế giới trong khi Mỹ chỉ có vào khoảng 13%. Hơn nữa, những mỏ dầu ở Trung Đông rất dễ khai khẩn : 300 giếng dầu ở Kuwait là đủ rồi trong khi Mỹ phải xơi mấy chục ngàn giếng dầu mỏi năm.

Đối với Âu châu, Trung Đông là một đoạn đường chuyển tiếp để sang Viễn Đông. Suốt thời kỳ Trung Cổ, nó chỉ là một đoạn đường cho các đoàn lữ hành đi buôn vải, lụa, vàng bạc tại Viễn Đông. Ngày nay, người Âu châu coi Trung Đông là một kho dầu lửa. Còn người Mỹ thì coi Trung Đông là một trường tranh chấp ảnh hưởng với Nga sô.

Đối với người Âu châu, Trung Đông là các xứ sản xuất dầu hỏa quanh Vịnh Ba Tư.

Đối với Mỹ, Trung Đông là nơi thiết lập một liên minh quân sự để ngăn cộng sản, từ Thổ Nhĩ Kỳ kéo sang tận Hồi quốc.

Năm 1970 nầy, Trung Đông được thế giới chú ý hơn Việt Nam.

— CÒN TIẾP —

TIN TRONG NƯỚC

Mưa bão nhiều đường lớn ở Nha Trang bị nước ngập

NHA TRANG.— Sau hai ngày mưa lớn, nhiều đường phố lớn ở Nha Trang như đường Nguyễn bỉnh Khiêm, Nguyễn thái Học và chợ Nha Trang đã bị ngập lụt từ sáng 29-10-1970.

Học sinh được nghỉ học vì một số lớn của điện tại Nha Trang đóng cửa. Ngoài ra, các trường lớp giảng tháng từ Nha Trang đến quận Vạn Ninh, Nha Trang đến quận Diên Khánh bị gián đoạn vì ngập nước.

Nước sông Dầu Vàng đang cao gần 10 sải cầu nhà cửa, đồng ruộng ở hai bên bờ sông Nha Trang lâm cảnh ngập lụt.

Hiện nay, mưa đã dứt, nhưng nước sông vẫn cao và sóng đánh mạnh vào bờ.

Mua xe ăn cướp đem bán bà chủ Saigon xe hơi và 1 nữ thương gia mua xe bị bắt

SAIGON.— Đêm 12-7, ông Huynh văn Cảnh 56 tuổi, tài xế nhà ở Định Tường, đã chiếc xe vận tải hiệu Dodharc số EO. 01468 ở trước nhà. Thình lình 4 tên cướp vào nhà dùng dao uy hiếp lấy hết giấy tờ và cướp xe tẩu thoát. Ông Cảnh trình nhà chức trách sở tại, Lịnh tâm nã hành hành khắp nơi.

Ngày 28-10, Cảnh Sát đi tuần ngang đường Petrus Ký, bắt được một thanh niên lái chiếc xe bị mất cướp đem về bốt ý khai tên là Lưu văn Khán 23 tuổi. Anh nầy cho biết chiếc xe là của mẹ cướp anh tên Lê phi Liêu mua ở Salon xe hơi hiệu Xuân Quang ở số 354 đường Phan thanh Giản do bà Đặng hị Thái 50 tuổi làm chủ với giá 600.000. Bà Liêu vả bà chủ Salon xe hơi bị bắt đem về bốt, bà chủ Salon nói mua chiếc xe ấy đề gây tờ của một thanh niên lạ mặt Sáng 29-10 cả ba người bị giữ tạm.

VC. bắt cóc thân phụ ông Xã trưởng hỏi sát bằng lưỡi lê

GIA ĐỊNH.— Đêm 25 rạng 26-10 ở ấp Nguyễn Tân Hạnh 70 tuổi ngụ tại ấp 3 xã Tân Tạo đang ngồi trong nhà, thình lình có mấy tên lạ mặt vô trang súng vào đùng súng uy hiếp bắt ông Hạnh đưa ra khỏi nhà ba sát bằng lưỡi lê rồi vội thấy người tướng.

Được biết ông Hạnh là thân phụ của ông xã trưởng xã nói trên.

Nổ súng bừa bãi ông Phó Trưởng Ấp và 2 NDTV bị bắt

GIA ĐỊNH.— Hồi 9 giờ đêm 28-10, có sự số các cán cộn Tân thanh Qui 17 tuổi, ở Cảnh sát có mời ông Đinh Chơn phó trưởng ấp an ninh khu Chi Hòa đường Lê văn Duyệt và 2 NDTV : Trần tuấn Khanh 18 tuổi và Nguyễn văn Ly 45 tuổi, đưa và bắt để mở cuộc điều tra.

Tiếp vụ 16 cán cán cộn Qui thì 3 người đó vô trên đã nổ súng uy hiếp bắt cụ và 1 người đã đánh cụ bầm bầy nặng mang thương tích. Nội vụ của trong đồn tra của nhà chức trách.

Nổ nhà sập 1 người bị thương

SAIGON.— Lúc 6 giờ sáng 29-10 một tiếng nổ khinh hồn, tại căn nhà số 32 ở đồ. Cầu Kinh Ông do bà Trần thị Minh 18 tuổi chủ. Sau khi tiếng nổ người ta chạy lại, thì thấy căn nhà nầy bị sập thiệt hại 50 phần trăm đồ gia và một người bị thương nằm quằng quại bắt tỉnh trên vũng máu. Nạn nhân liền được chở vào bị viện cứu cấp. Được biết tên I Nguyễn văn Quí 6 tuổi. Cảnh sát hay tin tới nơi mở cuộc điều tra, nhưng chưa tìm được người nhân vụ nổ.

2 thanh niên gây ra 2 tai nạn rồi bỏ xe Honda trốn

GIA ĐỊNH.— Hồi 5 giờ chiều 28.10, tại đường Võ di Nguy Phú Nhuận có 2 thanh niên cùng đi trên 1 chiếc Honda số GB. 9625-E chạy như bay đụng vào chiếc xe du lịch số EO. 2,216 đề đội. Tai nạn xảy ra chiếc xe Honda bị hư hại, 2 thanh niên nầy bị thương nặng nhưng vẫn đi bộ. Trong lúc chờ Cảnh sát đến lập biên bản 2 thanh niên nầy lại bỏ xe trốn mất.

2 tai nạn lưu thông 2 người chết

GIA ĐỊNH.— Tiếp 28-10 tại đường Võ di Nguy Phú Nhuận có chiếc xe du lịch cán em Huynh văn Nhâm 11 tuổi chết tại chỗ. Cùng hôm nầy ông Nguy

NÔNG THÔN

THUỐC KHAI QUANG và BỘT DDT THƯỜNG DÙNG CÓ HẠI NHƯ THẾ NÀO ?

Bài của MINH TRÍ

Thì cũng chính Hoa Kỳ đã phát động một phong trào đại qui mô có tầm mức toàn quốc : Phong trào Bảo Vệ Thiên Nhiên vừa khai sanh vào đầu năm 1970 này khắp các tiểu bang Hoa Kỳ với những trò khả ngoạn mục : biểu ngữ, truyền thanh, truyền hình, điện thuyết, khẩu hiệu vô cả trên áo các thiếu nữ đẹp đi nhón như ngoài đường phố, vẽ trên nón, trên áp-phích v.v...

Chính Tổng thống Nixon cũng đã đọc một thông điệp dài trăng giang-đại hài trước Quốc Hội Lưỡng viện và quy hoạch thu hồi 10-2-1970. Đại tướng Nixon đã trình bày một chương trình đồ ông đã ra cho cuộc chống lại sự ô uế thiên nhiên tức môi trường xung quanh chúng ta (environment). Theo Nixon chỉ cần một thời gian là 5 năm và một số bạc là 10 tỷ đô la là giải quyết được nạn làm ô uế nước.

Như chúng ta đã biết nước vốn là một nguồn lợi thiên nhiên vô tận mà hòa cùng đã ban không cho con người. Ngoài các công dụng như dùng làm nông, dùng trong kỹ nghệ, sản xuất điện lực phương tiện giao thông v.v... nước còn là một nhu cần thiết yếu về sinh học. Chính nước là yếu tố đã giúp phát-triển và tồn tại sự sống trên quả địa cầu này. Con người, tất cả các sinh vật cần đến nó.

Nhưng thay đây là một vấn đề sống còn, nhiều tổ chức quốc tế đã chú khảo để nếu sanh đến. Cơ quan Văn Hóa Giáo dục thuộc Liên Hiệp Quốc (UNESCO) đã bảo trợ một cuộc hội thảo tại Ba Lê. Tổ chức OTAN thành lập một ủy ban đặc biệt để chuyên lo về xác nạy.

Trên khắp thế giới, các chất thải bỏ đã phá-hủy kỹ nghệ, rác rến, các thuốc tẩy được thao đổ ra sông suối biến các dòng sông thành những cống rãnh hôi thối.

Riêng tại VN nhà máy chưa có được bao nhiêu nguồn gốc chanh yếu làm ô uế nước là những thứ thuốc sát trùng (như DDT rất được không dùng để diệt trừ muỗi), thuốc diệt cỏ và đặc biệt nhất là thuốc khai quang của quân đội Mỹ sử dụng.

Các bụi của những loại thuốc vừa kể, nhưt là thuốc khai quang không phải trực tiếp và tức thì.

Chẳng phải khi rắc thuốc khai quang tại một khu vực nào đó, dân chúng ở đó vì bụi... «linh» thuốc mà nhảy ra tế lên ta chết ! Thuốc có hại về sau và phải qua một vòng nhiều trong gian rồi đến người.

Các vật thuốc này theo gió, nước rượu, nước cống, hay thậm qua mặt đất để chảy xuống ao hồ, sông ngòi, biển. Ở các nơi đó, các con vật thật nhỏ bé gọi là phiêu sinh động vật sẽ hấp thụ.

Cá bé ăn phiêu sinh động vật có chất thuốc. Cá lớn ăn lại cá bé, người ta ăn cá v.v... Hoặc do ngã thăm ở đất, thuốc thấm nhập vào thân thể trung. Rồi gây ra ung thư. Người ta ăn gì vật v.v...

Lúc sử dụng thì người ta chỉ dùng một nồng độ thuốc không đủ sự gây hại cho sức khỏe con người. Nhưng dần dà theo năm tháng, cộng với những lần dùng thuốc kế tiếp, và qua các trang trại lớn thì nồng độ thuốc trở nên có hại cho con người.

Một cuộc thí nghiệm của Hoa Kỳ cho thấy nồng độ sau cùng, sau khi đi theo một vòng như kẻ trên đã tăng lên... 10 triệu lần nhiều hơn so với nồng độ lúc đầu !

Trong khi các nơi trên thế giới bỏ hẳn bảo vệ thiên nhiên, tại Hoa kỳ thì Tổng Thống đã ra cả một chương trình hành động chống lại sự ô uế thiên nhiên thì tại Việt Nam, thuốc khai quang vẫn còn được sử dụng thả chụp và cam bom như người tin UPI vừa cho hay một sự đoàn Mỹ ở miền Trung vẫn còn sử dụng loại thuốc khai quang « vàng cam » tức là chất 2,4,5-T.

Thuốc khai quang có hại như thế nào ? Chúng ta xin trích nguyên văn một đoạn trong quyển «Hãy Tôn Tại Nguyên Thiên Nhiên» (Lửa Tuổng xuất bản 1970) của Ông Phùng trung Ngân, Kỹ sư Nông học Tiến sĩ Khoa học (Ph. D), Giáo sư Khoa học Saigon (cuối trang 85) :

«Riêng về thuốc diệt cỏ, khai quang, 2,4 D được các vi khuẩn tiêu hủy dễ dàng, trong lúc chất 2,4,5—T rất khó hủy hoại nên có thể tích tụ với nồng độ cao. Các khoa học gia vừa tìm thấy chất 2,4,5—T

(LỜI TÒA SOẠN : 2, 4, 5—T tức là « thuốc khai quang vàng cam ») với nồng độ cao đã gây bịnh ung thư ở loài chuột nên quân đội Hoa Kỳ đã được lịnh ngưng sử dụng chất này trong các công tác khai quang ở V.N ».

Nhưng, như đã nói trên, mặc dù có lịnh cấm, mà sự dùng bậy đang tác chiến ở V.N vẫn tiếp tục sử dụng thuốc khai quang, vẫn tiếp tục để diệt trừ các lâm bụi trong quanh các ấp.

(*Còn tiếp*)

NGUYỄN VỌNG NHÂN DÂN

ĐÔ THÀNH

Nhờ ông Công chánh Đô Thành

Nhiều người thân van xăng không đường Lê văn Duyệt (khúc ngân 3) có chiều bề gả nguy hiểm. Nhứt là khi mưa xuống, nước ngập các lỗ gả đó, xe gắn máy nhẹ quá, tại nạn rất phổ quát.

Để tránh nguy hiểm cho sự lưu thông, yêu cầu ông Công Chánh Đô Thành lưu ý đến các lỗ gả trên những nơi đường trong Đô thành, lấp bớt lại cho đều chung nhau.

Khiếu nại về quyền lưu cư

Bà Tô Minh Chí, cư ngụ tại số 18 đường Phan văn Hùm, Saigon khiếu nại việc như sau :

— Bà mua căn nhà nói trên của bà Phạm thị Năm để mở nhà in, số tiền vốn (tức tiền sang) là 380.000 đồng (không có giấy biên nhận) từ năm 1962. Bà Năm có ký giấy cho bà Chí được mở nhà in, viện nhà từ đó đến nay trở sang phẳng. Hiện bà Chí không còn làm nhà in chỉ ở với gia đình 7 con vị thành niên, đã trả năm bài nhà từ tháng 7-1970.

Bà Năm hiện trú xuất bà Chí để lấy lại căn nhà, do văn thư số 885/VP/UBLB ngày 2-10-70, thông phát lại tăng đạt xuất sau thời gian 4 tháng.

Bà Chí khiếu nại trên trực xuất trên của UBLB, yêu cầu ân hạng đăng điều 5 và 7 của Thông tư đề ngày 19-9-1967 quy định cho người ở phố muốn bội đã điều kiện được quyền lưu cư.

Bà Tô Minh Chí nhờ cậu Ủy Ban Liên Bộ và Bộ Tư Pháp lấy bề quyết định trực xuất ngày 2-10-70 chấp nhận cho bà được đường quyền lưu cư ở lại căn nhà số 18 đường Phan văn Hùm đều khi có cộng Đại về nhà phố mới.

Tiếp theo Q trang 8

bình chi thu, tránh cho công ty khỏi lỗ lã.

Theo thống kê, lối 40 phần trăm hành khách của công ty Hàng Không VN là đồng chiều đã chọn chuyến bay Saigon-Đà Nẵng. Với việc giảm giá vé cho công chức quân nhân, tiên vé sẽ tăng chỉ còn ảnh hưởng trên 60 phần trăm 5a số là thương gia, giới có lợi tức tương đối cao hơn công chức, quân nhân.

Ông Nguyễn Tân Trung, Tổng giám đốc Hàng Không VN cho rằng biết phương sách công ty nâng cấp đang nghiên cứu gấp việc giảm tiền vé cho những gia đình đi chung một chuyến, máy bay.

Trường hợp nhắc lại tăng trước đây Hàng không VN chỉ giảm vé 50 phần trăm cho Thương phẩm bình.

Với giá vé cũ, được coi là rẻ nhứt tại Đông Nam Á Hàng không VN đã không đã chú phải các chuyến bay quốc nội và do đó đã chịu lỗ là trong năm qua.

Số vụ giá vé của chuyến bay quốc tế hiện nay, giá nhỉ cây số một hành khách trong các chuyến bay quốc nội rẻ hơn gần 5 lần. Cũng theo hãn Giám đốc Hàng Không VN, việc tăng giá vé nay giúp cho Công ty đề phương tiện tăng cường phát triển phương tiện hàng giải quyết nhóm đang việc ở đông hành khách trên nhiều đường bay, nhứt là từ SG đi các tỉnh miền Trung để khoe cái dưt đặc biệt của mình. Đôi bên tự quân nhau nhau, hoặc là ý gì người hiểu thì vào phút 30 hội thua vàng có bạnh thắng rồi khi được đã phát rồi lận xa quá cái Sương (17) có bạnh cao rồi trước mặt thành, lấy người hàng bành cùng lợi, anh lại sút bạnh cao bay Đường bành nay rất khó đã. Trong hiệp đầu Thái Lan cũng hơn nhiều hơn, Nam Dương chỉ phản công lẻ tẻ.

Trở vào vai trành đầu hiệp nhu, đội cầu Diakarta thông thay đổi thiên lượng, trở nên hiểm nghèo, đã bảy hiệp lối chưa khoảng đoạt, trở lại ấy đầu đến phương. Nhưt nam phút, tiếp đường bành tự cảnh trái đưa vào hiểu biểu Fadlat (đã 8) đưa tuyến bàn mở tỷ số cho Nam Dương 1-0.

Thái Lan quyết gỡ huề nên quát khởi mãnh liệt, gây sóng giữ đỡ đặt trước thành ao Đỏ, nhưt con bộ đen của N.D là gác trái Somnuk (17) tát vòng sân, nên hồi 12 phút anh đã vào đỡ thay không mà bành lại đặt xa ngang. Nhưng 3 phút sau cũng chăng số 17 này, đã tiếp đặt xuất đi vào bộ bành tự bên một đưa vào vòng cung bên phải 1-1.

Trận cầu hừng sôi. Vài va chạm gây bầu kín ngi khi hơn cảng thắng Nam Dương tăng tốc độ, nhưng Thái Lan vẫn cố tạo áp lực nên chưa thành phần tới rất thường.

Nhờ đó đều phút 35 Thái-nghiêng thắng lợi, với đường bành của Nivastana đưa vào Natong (4) thay Somluk đưa lọt. Thái Lan dẫn 2-1 và cũng giữ nguyên tỷ số ấy đến chung cuộc để ca khúc khải hoàn rất xứng đáng.

Tiếp theo U trang 8

Chức đã thao thao đọc luật, những lý điều lại không sai đều, để là «empêcher» et », cố « empêchement physique » et «empêchement légal».

Khi một nghị sĩ thua hợp thức hóa, chưa tuyên thì thì nói là cố « empêchement légal » rồi Ấy, riêng Pháp cũ của tội bỏ cách nay 50 năm là vậy. Người ta vẫn có xác thật, không phải chỉ có lính hình.

Chỉ cần một chứt phục thiện, mà sao không làm để cứ thảo luận mãi đã đến hết sức. Mong Liên đoàn Bóng Hoạ Hoa Sen thống cảm, chớ không thì mất lắt thì giờ.

Sau đó phiên nhóm tạm ngưng hồi 17 g.

Đến 18 giờ 40 tái nhóm. Ông Chủ tịch Thượng Viện cho biết bây giờ đã trễ rồi mà vẫn không xong, vậy xin hoãn đến chiều mai 30-10 hồi 15 giờ.

Phiên nhóm bế mạc.

V.T.T.H

T.V. hư xin gọi điện thoại số 92.561 hoặc đến địa chỉ 303 Nguyễn thiện Thuật Saigon, qui vị sẽ được vừa ý ngay.

TỐ SƯ

BIỆT PHẨM KHOA

Trước khi từng trị liệu bệnh mà hỏi tay, chân đi tính, nghe tình hạch đài đau tim.

BỊNH LAO PHỔI

Có nhiều người mà bác sĩ vô giúp sự Đại học ngoại kiều trị không hết Hiện nay TIÊN TRI CÁC BỊNH NOI TRÊN, Hồi ông Trác Quan Vinh Đường Y sĩ rất nhân hậu.

Sáng 9 — 12 giờ. Chiều 4 — 6 giờ. Nghỉ trọn ngày của thứ nhựt 121131 Ngô tùng Châu Saigon.

Tủ lạnh và Máy lạnh hư vùng Cholon

QUÝ VỊ MUỐN :

— Tủ Lạnh và Máy Lạnh chạy được bao đâm sau khi sửa chữa.

— Bảo trì các máy, thuộc về lạnh.

— Việc lắm mau chóng, giá phải chăng.

— Biểu 5 điều ghi nhớ để sử dụng Tủ Lạnh và Máy Lạnh không bị hư. Do Kỹ Sư Điện Lạnh trực tiếp Đã khiến rất Kỹ Nghệ Lạnh NHƯ TUYẾT 195 Hậu Giang Cholon.

Chương Trình

TIVI thứ bảy 31-10-70

ĐÀI VIỆT NAM		ĐÀI MỸ	
17g27	Đấu biểu — Quốc Kỳ	1200	Andy williams
17g30	Hình ảnh tuần qua	1300	Hee haw
17g40	Tin-ngắn	1400	Sports
17g45	Thiếu nhi Tuổi Xanh phát lại	1630	Infoe
18g40	Phim thiếu nhi : Ty và Teo	1700	Wild kingdom
19g00	Thông cáo	1730	Get in together
19g05	Thể Thao	1800	Naked city
19g20	Chương trình CSQG phần văn nghệ « Trương Chi Mỹ Nương »	1830	Pat paulsen
20g00	Tin tức	1900	1ST Tom Between two rivers
20g20	Tạp điểm Hoàng thi Thơ	1930	News
21g10	Bình luận	2000	Here come the bride
21g20	Thời sự quân đội	2100	Johnny cash
21g30	Tạp điểm tiếp	2200	Burke's law
22g10	Tin cuối cùng	2300	News
22g13	Tạp điểm tiếp	2300	Out man in havana
	Đài tiếp — Quốc kỳ		

19.20 Chương trình Cảnh sát Quốc Gia

Các tiết mục : Tin tức — Thông cáo

— Võ Điệu cho thuyền do Nam điều viên trình bày.

— Nhạc bản Bến Tâm Dương Canh Khúy do Bảo Thư phát Tự Hành của Lê thương do Trương Chi cháu thuyền hát.

— Nhạc bản Gã trai cho thuyền

— Nhỉ lăng nong đợi của Trương Chi cháu thuyền hát.

— Nhạc cảnh Trương Chi Mỹ Nương.

— Trương Chi kể Việt sử cho các gả chu thuyền nghe.

— Trương Chi chạy cảnh Trương Chi Mỹ Nương.

— Mọi anh lên tiếng hãy biệu 6 Lê Thương.

— Ông Bà Tướng cũng điệu 8 của Lê thương

— Mỹ Nương giả tử Trương Chi ca chục cảnh

— Gái các giòng nông điệu 10 của Lê thương.

21.30 Chương trình Tạp điểm Hoàng thi Thơ.

Các tiết mục :

— Vũ Mambo do 20 Vũ công trình diễn.

— Đêm hoa bà của Lưu Hồng Thanh Sơn do Thảo Ly trình bày.

— Trên chợ Ba Tư và kịch vào 22 vũ công trình bày.

— Mộng lan tuổi của Hoàng thi Thơ do Khanh ly ca.

— Nếu biết em của Hoàng Linh ca vũ.

— Em là Nữ Hoàng của Tố Tâm do Mộng Tuyền ca.

— Đặc tấu dương cầm Fur Elesis của Beethoven do Hoàng thi Thi trình bày.

— Hãi hước «Một cuộc tuyển lựa tài tử» do Thái Thuần, Khả Năng, Tuy Hoa, Minh Ngọc, Phấn-giấu, Bà năm Sadec, đồng trình diễn

— Vũ Mua thu Đông Kinh.

— Lời nguyền cho một tình yêu của Nguyễn hiếu Thiết do Chế Linh đưa ca.

Tiếp theo U trang 8

xâm phạm an ninh quốc gia cho bị ở động lại, hoặc nơi cần, trong một thời gian biệt phái bao các vị Hội thẩm Tòa Thượng thẩm đảm nhiệm chức vụ Chánh thẩm các Tòa án Quân sự Mặt trận.

Kính chào Ông Chủ Tịch.

Ủy Ban Liên Bộ trả lời những nguyện vọng trong huyết thư của Phế Binh

SAIGON (VTX).— Ủy ban liên bộ đặc trách giải quyết vấn đề phế binh, trong một thông cáo phổ biến hôm nay, đã giải đáp những nguyện vọng đã trong huyết thư của phế binh mới đây.

Thông cáo cho biết ngày 26-10-70 vừa qua đã diễn phát hành thuật Hội Phế binh Việt Nam đã đến tập Cộng Chiến Binh để nhờ ông Tổng Trưởng chuyển đạ lên Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa một là huyết thư.

Ủy ban Liên Bộ Đặc Trách Giải quyết Vấn Đề Phế Binh trân trọng minh xác đã ảnh em Phế Binh và đồng bào toàn quốc được rõ :

THỨ NHỨT : Vì vấn đề nhà xây cất bất hợp pháp Chánh phủ thông cảm tình cảnh của Anh em Phế binh đã cho hợp thức hóa :

— Một số nhà xây cất trên đất công.

— Một số cơ sở thương mại cũng do Anh em Phế binh xây cất trên đất công.

Tuy nhiên, một số nhà khác cũng do Phế binh, hoặc thường dân lợi dụng danh nghĩa Phế binh xây cất cần phải được giải tỏa vì :

— Đã xây cất trên đất tư nhân mà không được sự thỏa thuận của sở hữu chủ.

— Đã xây cất trên đất công tại những nơi dành để thực hiện những công tác có ích cách lợi lịch chung.

— Đã xây cất tại những nơi có phương lại đến an ninh công cộng; trật tự lưu thông hoặc làm trở ngại việc điều hành những cơ quan quân sự và hành chánh.

— Đã xây cất sau ngày 10-7-70, bất chấp những lời kêu gọi của Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa trong dịp Tổng Thống ngỏ lời với anh em Phế binh trên đài Vô-Tuyến Truyền Hình.

Sở dĩ bắt buộc phải có biện pháp trên là để bảo vệ tài sản và quyền lợi của Quốc gia cũng như của đồng bào mà mọi công dân có bổn phận phải tôn trọng.

Thứ hai : Ngay sau khi Luật số 087/70 được ban hành, Bộ Cựu Chiến Binh cùng các Bộ khác liên hệ đã nỗ lực chung nghiên thi hành nghiêm chỉnh các điều khoản đã được quy định trong luật, trong tất cả các lãnh vực quyền lợi, bảo trợ y tế, xã hội, mưu sinh và giáo dục.

Đặc biệt chương trình xây cất Làng Phế binh trên toàn quốc đang được xúc tiến mạnh mẽ theo chỉ thị của Tổng Thống VNCH.

Đồng thời 40.430 số cấp đường cho Phế binh và cũng phụ cấp được là ân tứ trong cơ gian kỷ lục của Lê thương.

Tiếp theo O trang 3

quân Hoa Kỳ vẫn tiếp tục đột bom xuống đường mòn Hồ Chí Minh nằm trong lãnh thổ Lào trong ngày qua nhằm triệt hạ hệ thống giao thông và tiếp liệu của địch.

Phát ngôn viên quân sự không cho biết mức độ và số phi xuất của B-52 oanh tạc đường mòn trên. Ngoài ra, nhiều phi xuất phản lực cũng được thực hiện để yểm trợ các cuộc hành quân Hoàng gia Lào.

Trong khi đó, Không quân Hoa Kỳ đã oanh kích các cơ sở pháo của Cộng quân trên lãnh thổ Kampuchea, và trên chiến trường VNCH, không có một phi xuất B-52 nào được thực hiện trong 24 từ qua, vì độ dù phi cơ Không, Hải và Thủy quân Lục chiến Hoa Kỳ vẫn mở 147 phi xuất phản lực yểm trợ các cuộc hành quân và đánh phá các a toàn khu của địch quân.

Máy Cày OLIVER và MINNEAPOLIS-MOLINE (MM)

Của hãng WHITE-OLIVER — Mỹ Quốc

Chương trình nhập cảng mùa 1970-1971

Giao hàng đúng hẹn

Giấy phép nhập cảng	Loại Máy	Giá phỏng định	Ngày dự định hàng đến
004.802	OLIVER 1550	900.000$	Tháng NOV./DEC. 1970
006.291	OLIVER 1555	930.000$	—
008.239	OLIVER 1555	930.000$	—
007.183	OLIVER 1655	1.450.000$	—
004.750	MM 670	1.200.000$	—
005.556	MM 670	1.200.000$	—
006.831	MM 670	1.200.000$	—
007.609	MM 950	1.350.000$	—

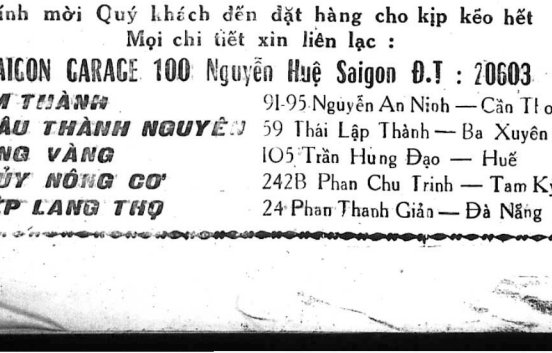

Kính mời Quý khách đến đặt hàng cho kịp kẻo hết

Mọi chi tiết xin liên lạc :

SAIGON GARAGE 100 Nguyễn Huệ Saigon Đ.T : 20603

KIM THÀNH — 91-95 Nguyễn An Ninh — Cần Thơ

CHÂU THÀNH NGUYÊN — 59 Thái Lập Thành — Ba Xuyên

RỒNG VÀNG — 105 Trần Hưng Đạo — Huế

THỦY NÔNG CƠ — 242B Phan Chu Trinh — Tam Kỳ

DIỆP LANG THỌ — 24 Phan Thanh Giản — Đà Nẵng

Thuốc Bồ Tim

Tim và óc là hai bộ phận quan trọng nhứt của cơ thể, vì thế cần phải bồ dưỡng hai bộ phận nầy, hãy làm cho người quý vị điều là NINH THẦN DƯỠNG TÂM TỐ Trị bịnh tim yếu hồi hộp, thở mệt, tim đập mạnh, tăng sức người, nói lên chứng vàng, thần mỏi bồn bề được NINH THẦN DƯỠNG ÁM TỐ, đem lại người sống vui vẻ :

Nhà thuốc SÚNG NGUYỄN, nhân hiệu CA BAY 157 Hương Lộ 14. Cầu Trẻ. Đ ng Dược Sĩ Trần Ngươn. Có bán tại các nhà thuốc Việt-Hoa K.N. số 99 B.Y.T. ngày 29 tháng 9-1970.

Mách Giúp

Ai bị tê bại, phong thấp, nhức mỏi (nhất là thời tiết trời thường hay cảm vặt, mỏi gân cổ và vai, đau các khớp xương và bắp thịt, hoặc bán tay nhiều mê bắt), đi kinh niên, muốn được trị khỏi ngay bằng thuốc gia truyền rất thần hiệu, hãy hỏi mua THANH THẢO, số 266 Lê Quang Định (Xóm Gò) Gia định, hoặc điện thoại 41.323 nhờ chỉ dẫn.

Các chứng ho, ho khan, ho có đàm

Ho ran tức ngực, hồ lâu ngày ăn ngủ không được gầy yếu mệt mỏi ho đêm ho suyễn, sốt phụ, ho dây dưa không dứt cần trị với :

Phê Tạng Bửu

LA VẠN LINH

Các chứng bịnh về tim

Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh xây xẩm chóng váng mệt ngủ mất ngủ, đi nhỏ hơi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, dùng :

THUỐC BỒ TIM

Tâm Chi Bửu

LA VẠN LINH

(Có bán tại các tiệm thuốc Bắc) và 57 Đường Khánh Chợ Lớn, KN số 609/610 18-12-1963.

MUA Máy Giặt

Mua lại các loại máy giặt tủ lạnh mới cũ giá cao. Trả tiền ngay theo thời giá tự. VIỆT HUNG 105 Nguyễn ninh Chiểu Phú Nhuận ĐT 41.014

Cáo Thị Đấu Thầu

I.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU :

Ngày 12 Tháng 11 1970 lúc 09h00 giờ tại :

— Cục Mãi Dịch, số 163, đại lộ Chi Lăng — Phú Nhuận (Gia định)

II. — MỤC TIÊU VIỆC THẦU :

Trùng thầu giấy ủi quân phục chính thức Liên Đoàn An Ninh Dinh Dự và Tiểu Đoàn Dinh Dự Liên Quân, thuộc DLS số 3578/MD/MU/12 ngày 12-10-1970, trị giá ước lượng : 1.651.788đ00.

III.— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH :

Trong những ngày, giờ làm việc tại :

— Cục Mãi Dịch (Phòng Mãi Dịch 2), số 163 Đại lộ Chi Lăng Phú Nhuận (Gia Định).

Gia định, ngày 24 Tháng 10-1970

CỤC MÃI DỊCH

HO SUYỄN

Các chứng suyễn kinh niên, ho cảm ho đàm, ho khan, ho ran tức ngực, ho nhiều ban đêm, ho lâu ngày, ho sản hậu, dùng thuốc ho :

QUẢNG AN TIÊN

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)

K.N. 619 ngày 18-12-63

DẠU GAN — YÊU GAN

Nhức đầu, mỏi ngủ, ăn không ngon, chậm tiêu, hay nôi mồ đay, như mụn ở mặt, nóng trong mình, bón uất, hay ngứa, dùng thuốc trị bệnh gan QUẢNG AN HÒA số 1 đỏ trị Gan và số 2 đỏ bổ Gan (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) và 169 Lê văn Duyệt Sg. K.N. 617—18-12-63.

Chuyển Nhà

Nhà Thuốc Tây Y Tuyến Hoa Sen Cầu Ông Lãnh Saigon đã chuyển nhà qua số 1 Đường Nguyễn Thiện Thuật Saigon. Kính cáo quý khách hàng.

Học tiếng NHỰT

Do G.S. NHỰT VIỆT

nhiều kinh nghiệm tận tâm

Kết quả : bảo đảm.

Lớp mới Vô lớp mỗi ngày 29-10-70, học ban Ngày và Tối ghi tên trước. (Học viên nhận cả ban) 351/60 TRƯƠNG MINH GIẢNG S.G. Là nơi đào tạo một cán bộ vững chắc cho nhiều Sinh viên đã đu học và du khách sang Nhựt. Hiện có nhiều giới đang học học (cả lớp Hàm Thụ) Có sách bằng, sách dịch Nhựt Việt Hoa, Việt-NHỰT NGỮ HÁN TỰ • • ĐỘNG TỪ THÔNG DỤNG NHỰT VIỆT • •

Cuộc đời ??

— Quý vị đang gặp những việc rắc rối khó xử nhất và mọi phương diện trên đường đời : Xã Hội, Tình Cảm, Pháp Lý v.v.. Mời đến gặp Ông Nhạc số 307 Nguyễn huỳnh Đức Phú Nhuận. Đ.T 41.701 sẽ được giải đáp giúp đỡ ngay (bách thiên kinh sự)

BÍ QUYẾT GIA TRUYỀN

Điện Thoại 41.701 (ở. Hồng Đức) ĐẠU LÚNG : Do Thầy Trần Cảm, Phong thấp Tê bại, bàn tay nhức mỏi hai- Đau thắt ngang lưng bả vai và hai đầu gối nhức mỏi cũng nhiều biến chứng khác v.v... Đau lâu ngày, muốn trị dứt bịnh.

PHƯƠNG PHÁP : Điện bàn, dịch dược, châm, phát trị Châu Châm Bát Phà Lang Thương, chữa bịnh tốn 300đ cho các em 24 tuổi trở xuống, 25 tuổi trở lên 500.

SỰ THẬT : Trả lời bằng việc làm. Mời đến 307 Nguyễn Huỳnh Đức Phú Nhuận (Phòng 1). Làm việc liên tục Chủ nhật. Sáng 9 đến 12 giờ, chiều 16 đến 20 giờ.

TẠI NAM ĐỒ TỪU GIA

CƠM TỐI CÓ CA VŨ NHẠC

(Giá thức ăn như thường — nước uống thêm phần ca nhạc từ 20 giờ). Chương trình thay hàng tuần.

ĐIỂM TÂM. — DÙNG BỮA.

TIẾP TÂN — LIÊN HOAN

Nơi giải trí lành mạnh cho mọi gia đình — Nơi hội họp yêu vui cho các đoàn thể — Tối đa 360 khực khách

199-205 Đ.L. Nguyễn thái Học SAIGON

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

THƠ TRONG TÙ

CỦA NHỮNG CHÍ-SĨ CÁCH MẠNG VN

LAN ANH sưu tầm cho Đ.N.N

(TIẾP THEO)

THU CÔN SƠN (1957)

Đêm nay trăng thu mờ,
Côn sơn chìm trong mơ,
Ngoài thu phong hiu hắc,
Phe phẩy, lạnh hồn thơ.
Lá vàng qua song sắt.
Giật mình, cô phụ tỉnh cơn mơ.
Quê hương xa cách, mỏn đôi mắt.
Trời bể mênh mông chẳng bến bờ!
Xót kẻ lý hương Hằng Nga khóc!
Khăn mây lau lệ tự bao giờ?
Nhớ lòng cô lữ như xe thắt.
Nửa gối nằm canh giấc mộng hờ.
Chiếc nhạn kêu thu bay biền biệt,
Biết ai nhắn gửi một tờ thơ?
Ba thu sầu hận chồng cao ngất,
Một cõi trời xa thân bơ vơ!

KHUYẾT DANH

BỊNH XÁ CÔN SƠN 1957

Mới hôm ấy tôi vào phòng y tế,
Thăm bịnh nhân cau cứu ở trại hai,
Bao quanh phòng tôi hỏi bịnh từng người
Những bịnh nhân lần lượt trả lời:
«Cảm ơn bạn! nay tôi đã khoi!»
Có anh đưa mắt lặng nhìn...
Chừng như muốn hỏi:
— Thăm chết có đung tha?!
Bỗng tôi giật mình anh, người không lạ.
Hình như anh trước ở Biên hòa.
Trại Huấn chính, rồi sau ra bịnh viện?
Tôi với anh đã từng đi chiến điện.
Anh nhỏi lao, tôi tìm yếu, vốc gầy.
Tử Biên hòa, Chợ quán, rồi ra cây:
Côn sơn đảo, trại hai cùng chung ở.
Thoạt thấy anh, tôi không nhớ,
Nhưng ngờ ngợ như có quen?
Sau một cơn ốm ngực ho lên,
Anh nói:
— Bạn đã quên...?
Tôi trực nhớ:
— À! Không quên đâu, anh ạ!
Thế nào? Hôm nay anh đã khỏi?
— Tôi còn mệt lắm!
— Anh ngồn ăn?
— Tôi chẳng nuốt vô...!
Cổ nhiều đêm, tôi mơ thấy người nhà
Ăn những thức thơm tho, ngon ngọt...
Rồi bỗng chốc giựt mình tỉnh, giấc,
Tiếc ngẩn ngơ không được giấc mộng dài.
Cùng vợ con ăn uống, sum vầy...»
Đoạn, anh cười như mếu,
Tôi bàng hoàng lác cáo,
Tim nhói, đầu quay,
Vội vàng bước ra ngoài,
Thầm thơ dì không ngó lại
Người tôi như ngày đại...
Xấu tử tử...,

x*x

Sau mười thuốc cứu người của y tế,
Anh em đều tối vào phòng văn nghệ.
Trong khi năm chỏ khoẻ,
Hình ảnh người đau tôi không thể xóa mờ...
Da bọc xương, xanh mét tự bao giờ.
Lời anh sanh nuôi tiếc một giấc mơ...
Tôi đều nhớ, đều in sâu vào tâm trí.
Bất giác đôi, dòng lụy,
Từ từ thấm chăn nâu...

x*x

Rồi một hôm, cách đó không lâu,
Anh Sanh chết!
Tôi không dám vào thăm, không dưa cảnh xác.
Chỉ đứng xa nhìn chiếc quan tài,
Phất giấy hồng, sầu người cất lên vai.
Lặng lẽ bước về nơi nghĩa địa.
Anh chị em can nhân chẳng trị,
Nỗi dài thơ ca sầu xác anh Sanh.
Tiếng nhạc buồn hòa lẫn giọng vỗi kinh.
Tôi lão đảo lịm dần trên giường bịnh!...

KHUYẾT DANH

NHÂN CẢNH CÔN SƠN

Nghe người bảo: Côn sơn, nơi thắng cảnh
Đáng đánh riêng cho mặc khách tao nhơn
Sống ung dung khi chén rượu, cây đờn,
Để thưởng thức cảnh cao sơn lưu thủy.
Đây là chốn đôi đào thi vị,
Đây là nơi hòng vỉ của nước non.
Đây là nơi ghi dấu những người, con
Của Tổ quốc, của giang sơn nước Việt
Mà dưới thời thực dân đã oanh liệt,
Chống ngoại xâm, liều chết quên mình.
Hỡi Côn sơn! Nơi non nước hữu tình.
Đâu là cảnh trăng thanh soi nước bạc?
Đâu là bể bạch câu reo sóng nhạc?
Đâu non cao? cầu gió mát, trăng lành?
Hỡi Côn sơn! Sao mi nỡ vô tình.
Để mặc khách lạnh lùng trong lao lý?
Hồn thơ lịm trong mực khan bút rỉ,
Bốn bức tường khép kỹ một tâm tư!
Ngoài cảnh song chứa cả vạn bài thơ,
Mà nỡ để tình thơ ta khắc khát!
Côn Sơn hỡi? Phải chăng duyên kiếp trước.

(Còn tiếp)

THẾ THIÊN KHẢO LUẬN

NGUYỄN TỬ QUANG

HÀNH ĐẠO

XVIII.— LẠI TRÊN ĐƯỜNG LƯU ĐÀY: MỘT CUỘC ĐẤU VỠ ... HÀO HỨNG, — LƯƠNG TRUNG THƯ TUYỂN NHÂN TÀI, TÙ PHẠM DƯƠNG CHÍ BƯỚC LÊN ĐƯỜNG QUAN

(Tiếp theo)

Hồ Dương giết tên Đa Đăng, cuối cùng bị đi đày là hết. Ngược lại, hộ Lâm bị hiếp bức đến điều, không dám rớ động đến cái lông chưn của bọn quan lại nhà họ Cao, thế mà trên đường đi đày bị đọa đầy đến cùng cực, suýt chết mấy lần. Phải chăng đời muốn khuyên răng rằng: «Ai có mồng » mất », hay có muốn hà hiếp người, giết người thì cũng nên giết những tên lưu manh, du đảng. Còn đừng có không mà đụng chạm vào cái lông chưn hay bất cứ cái lông nhỏ nhít nào của bọn quan lại ở thế cậy quyền, thế xin... cam. Họ muốn nắm đầu cắt cổ lúc nào cũng được, vì họ thò đuôi đến cùng, hại đến cùng. Chừng nào kết quả mới thôi.

Nhưng ở vào địa vị Lâm Xung đã tỏ biết thân phận của mình, nào dám chọc phá gì cho cam. Ngược lại, bị ch ng luôn chọc phá để tìm cách mưu hại, cái mới thật là thiên nan, muốn tránh mà không tránh được. hết thể ch đành xuất tay chịu!

Thì ra bởi đợt đày người mới có . . . nửa hàng!

Bị tai vạ do hàng người nào thì còn đỡ, chỉ bị tai vạ do bọn cường quyền thì tai mạng, may lắm là mười phần chỉ còn một được sống mà thôi.

Đây không còn là mộ bài học giá trị tuyệt đối hay tương đối gì nữa. Mà là một sự việc chỗ mà rất cự thể, rất thực tế được cùng khai diễn ra ở mọi xã hội hỗn loạn, vô công lý, luật pháp chỉ còn ở hình các bộ mặt thể thám, lầm lũi chạy trốn, chưa kịp đội mũ, mặc áo, mang hia!

Trên đường đi đày của Lâm Xung ta đã biết.

Giờ ta theo đôi bước đường của Dương Chí, xem chàng còn có may mắn gì hơn nữa không, để rồi toanh quanh lần quẩn, lọt ngang nhiên hay lẩt vẩu Lương sơn bậc!

Dương Chí theo hai tên công sai giong ruổi được cái ngày thì đến Bắc kinh, vào thành ở tạm ngoài quán xá.

Bấy giờ, quan Lưu thủ phủ đại danh ở Bắc kinh là Lương thế Kiệt, rể của Thái sư Thái Kinh, một đại thần có thế lực tại triều. Ý thế, hộ Lương ở đây cũng có quyền uy rất lớn « lên ngựa trị quân, xuống ngựa trị dân », được người gọi là Lương Trung Thư.

Công sai dẫn Dương Chí vào công đường hầu lịnh.

Lương Trung Thư xem xong công văn, nhớ lại hồi còn ở Đông kinh đã từng biết mặt Dương Chí, bây giờ lại gặp liền hỏi t nh du trước sau. Dương Chí thuật rõ mọi việc. Lương Trung Thư có lòng thương xót, liền truyền thâu gông cho chàng và lưu lại đây để dùng việc. Một mặt phê nhận vào công văn, cho hai công sai đem về Đông kinh.

Thế là Dương Chí ở ngay trong phủ Lưu thủ đại danh, sớm tối chăm chỉ nghề lính sai khiến.

Lương Trung Thư thấy chàng cần mẫn cẩn thận, thì có ý muốn cất nhắc cho chàng làm Phó Bài trưng quân, nhưng con ngoại các tướng chư quân không phục. Vì thế, Lương định dấu sổ cho phân minh.

(MAI TIẾP)

Một tài liệu Quốc-Sĩ độc đáo

BẢN ẨN VIỆT-GIAN

(Hay là HỒ-SƠ ĐỀ QUỐC TÀN BẠO)

NHẤT-TÂM thuật bình

AI MUỐN CHÉP CÔNG, TA CHÉP OÁN!
CÔNG RIÊNG AI ĐÓ, OÁN TA CHUNG!

(Thơ nôm cổ)

(Tiếp theo)

Kia những xác người! Những xác người nằm lồng lốc như đã chết rồi! Ngài dẫn bao tiền đến. Ngài khem xuống, kéo tay, nhấc chân từng thây một, Thầy cho địu nhau, mà bùn đất không, mất vàn nhâm nghiên và không nhức nhích cử động tý nào.

Nhà sư mới vẻ chùa bảo động, dắt ít tiền tăng cho thầy và món đồ dùng cần cấp. Thầy trò cùng xúm lại, đốt lửa, đồ thuốc, rồi lần lượt khiêng bốn xác dân bà về chùa để có cầu may cứu hộ được một phần nào.

Dân dân bốn mẹ con Triệu công chúa sống lại nhưng còn yếu ớt quá. Đến khi thiệt tỉnh minh, họ mới lại, ta on thầy trò nhà sư có công cứu tử hoàn sinh và đồng thời cũng trân thân thành thảm thực, cho biết nạn lớn của mình.

Thầy cảnh quá thương tâm nhà sư truyền cho đạo chúng giúp đỡ dưỡng nuôi, chăm chút trong vài tháng. Nhờ thế mà bốn mẹ con công chúa nhà Tống dần dần hồi phục sức lực, song vẫn sớm hôm lo công quả cho chùa.

Nhưng, một biến cố khác lại xảy ra cho những người nạn nhân tay yếu chân mềm nầy. Một trận bão lòng nổi dậy mà lấm hại lẫy cho nhau, cả khách đời lẫn người ngoài!

Lạ chi dung nghi phong độ của con nhà quí phái? Một khi con người mạnh khoẻ thì những nét yêu kiều mỹ lệ cũng tất xuất hiện như thuở nào!

— *... hành tâm m y liễu mà đào,*
Xinh đẹp m t sao đa tuyết...

Nhà sư bồng đem lòng say mê mạnh tâm bất chính, sái yêu vì đạo, sái đạo vì duyên...

... ...
Sau đây phương còn cách trở non Thần
Sau phương trượng đã sắn sàng bàn Phật
Thoát sau (đều cho gần đó gần đây,
Vào cảng sắt động tu hoài tu hủy!

Trước đăng người thước tha, yêu điệu, quyến rũ, nhà sư cầm lòng không đậu, cảm khua ánh đi liệu nài hoa. Triệu công chúa cố giữ mình, chống cự rão nét. Nhà sư dành nhượng bộ, thối lui.

Nhưng, không mấy chốc, hồi nhiên giấc ngủ, nhà sư tự lấy làm hối hận, liền sẽ lén gieo mình xuống bờ mà chết, làm cho mẹ con của công chúa khi hay được, cũng lấy làm đau thương. Bà mẹ cùng các con khóc lóc và bảo riêng nhau:

— Mẹ con ta nhờ ơn cứu vớt nuôi dưỡng mới được sống sót yên ổn. Nay chẳ vì ta mà người thiệt mạng, thì mẹ con ta còn sống làm chi nữa!!

Nói xong, bà mẹ bước ra ngoài, vực lao mình vuống bể. Triệu công chúa và hai chị cũng phóng theo mà tự trầm mình.

Thì thế bốn vị phụ nữ không may nầy nỗi lênh bềnh trên mặt nước trôi dần đến cửa Cờn, chữ Nho gọi là Kiên hải hay Cần hải, — thuộc đất Diễn châu của ta, rồi tấp vào bờ bể cạnh nam về thành Quảng trị ngày nay.

Dân bản xứ thấy thì thể có cách ăn mặc theo Trung quốc, những tưởng là tử bên Tàu trôi sang!

— Nghĩa trăng sông nước dầy dưa, mà ốc xống và dung mạo vẫn còn y như sống! Thật là linh dị!

Mọi người thấy lạ, lấy làm kinh ngạc, cho là chuyện thần thánh hiển linh, mới rủ nhau khiêng lên chôn cất chu toàn, dập thành phần mộ, rồi lập đền thờ cúng quanh năm hương khói, cầu phước đức bình an.

Đền ở tại châu Minh linh có tiếng dân rất linh ứng. Từ bấy giờ rất có những người đi dưỡng bệ qua lại, nhất là giới thương buôn vượt thuyền tàu ngang đó, lỗ gặp phong ba nguy hiểm đều luôn luôn thành tâm khấn nguyện, thì phút chốc, tự nhiên gió lặng sóng êm.

Về sau dân bản hết thấy các cửu bề đều có dựng miếu đền thờ cũng bốn vị kỳ nữ ấy. Dân di biến thường coi đó là những vị phúc thần rất linh thiêng ở miền bể Nam. (Thế mà một số thần dân có tín ngưỡng cổ sơ quái vị, đem cũng thân bằng những vật bất khiết, chỉ tổ làm mờ gương chính trực sạch trong của thần, làm cho người thức giả lấy làm bất mãn!)

Cũ sử ta, có sách lại chép rằng năm 1311 vua Trần Anh Tông cầu thần đi đánh Chiêm thành, đến sông lớn Thâm thị (?), bỗng nhiên gặp một cơn gió lớn dữ dội, làm cho giấy thuyền đức cả và thuyền ngự đến phải trôi giạt ra tới giữa dòng sông.

Vua Anh Tông leo lên cầu mui thuyền, đưa chân cho một viên nữ quan là Bố Lạm nắm lấy, để vua leo hẳn cho lên tới trên mui. Các thuyền khác lại đều mắc cạn vào bãi cát.

(Còn tiếp)

CHUYỆN DÀI CỦA ĐUỐC NHÀ NAM (Số 20F)

HUYẾT LỆ

PHAN CHÂU KIM HUÊ

Lở làng nước đụt bụi trong
Trăm năm đề một tấm lòng, từ đây

Vợ Trọng Tâm còn... trêu dai.

— Bộ anh nhứt định không thèm sống nữa để mặc ai... tỉnh em thì tỉnh hà?

Trọng Tâm lại khoe tay lần nữa, nói nhấn mạnh từ tiếng như người ta tuyên bố ý nghị trường về một vấn đề đem lợi ích tối đa:

— Anh nhứt định không chết, anh nhứt định sống để bảo vệ em để đền đuổi cuối cùng.

Thấy đùa hơi lâu, mà nãy giờ ăn chưa được nửa bữa, Vợ Trọng Tâm chỉ chai Martel, mỉm cười:

— Nhậu thêm ly nữa đi anh cho nó... khoẻ, rồi dùng cơm tiếp để ngủ hết.

Nghe vợ hiền khuyên nhậu, Trọng Tâm thích thú uống một ly Martel trước khi tiếp tục món ăn.

Vợ Trọng Tâm biết sau đôn ghen giờ vẫn cần phải những âu yếm như cơn mưa trời sống tố hơn thì mới mê hoặc được chồng và đôn ghen ấy mới dùng là đôn ghen để điểm tô hoa gấm thêu yêu, nên hết gắp món khác để vào chén chồng, Thình thoảng vợ Trọng Tâm nói:

— Uống thêm một ly đi anh. Có chả lựa ngon, em đồng ý để anh nhậu thêm chứt đỉnh... nè, mà đừng say nghen, say em không chịu đâu... em giận cho coi.

Trọng Tâm vui xứng vô cùng. Được vợ cho phép uống rượu và ăn sốc để nhậm thì còn hạnh phúc nào hơn nữa. Trọng Tâm uống thế nhiêu, nhưng nhiều đó vẫn không thấm chi tiu lượng... con sâu rượu.

Bữa ăn quá vui vẻ, đến khi tráng miệng, Trọng Tâm nói với vợ, giọng gầy vẻ mãn nguyện:

— Nếu ông Wang Nen chính là anh Vĩnh Bằng thì nhứt định mỗi tuần vài lần anh sẽ mời em dùng cơm gia đình với mình để anh ấy nhìn thấy anh đặng hạnh phúc thế nào.

Nghe nhắc đến Vĩnh Bằng, vợ Trọng Tâm nhớ đến Tôn nữ Kiều Thu và nhỉnh thầm.. Kiều Thu hạnh phúc biết bao nhiêu mà kể khi có người yêu như Vĩnh Bằng, còn mình., tuy vậy vẫn làm mặt vui nói:

— Thì anh cứ mời, thỉnh thoảng có khách đến dùng cơm gia đình với mình nghĩ cũng vui.

Trọng Tâm vẫn chỉm dầm trong ác ảnh:

— Chắc anh ấy sẽ đến tức với hạnh phúc của anh, mà ai không ghen tức cho được khi nhìn thấy một kẻ có được một người vợ công, dung, ngôn, hạnh vẹn toàn. Em đúng là một hàn ngọc có giá.

Đêm nay... nằm cạnh chồng, vợ Trọng Tâm nghĩ vơ nghĩ vẩn mãi đến hình ảnh của Vĩnh Bằng hồi hai mươi năm trước và hiện tại. Vĩnh Bằng của hiện tại... vợ Trọng Tâm gặp Vĩnh Bằng trong lốt Wang Nen nhưng nàng tin chắc đó là Vĩnh Bằng năm xưa, nay thay tên, cải họ, đổi quốc tịch. Nàng nhớ đến một Vĩnh Bằng điển trai hào phóng từng cặp tay Kiều Thu và nàng tuân dẫy khát vọng được ở vào địa vị Kiều Thu, dù lúc ấy nàng đã có chồng.

Và một Vĩnh Bằng hiện tại giả giận, trầm lặng vẫn còn những nét lôi cuốn tâm hồn nàng.

Hỏi hiện giờ ở đâu?... Vợ Trọng Tâm tự hỏi và bàn khoăn không biết Kiều Thu còn hay mất. Nếu còn, tại sao Kiều Thu và Vĩnh Bằng lại thôi nhau khi hơn hai mươi năm trước cây cả hai là đôi tình nhân khó xa nhau lấy một bước, ngoại trừ những lúc bắt buộc. Nếu đã mất thì mất lúc nào Nghĩ, đến Kiều Thu rồi lại nghĩ đến Vĩnh Bằng, lòng nàng nghe bao nhiêu rạo rực một rạo rực tưởng đã chìm sâu vào đại dương thăng năm, những vẫn còn và hiện tại bỗng lên mạnh mẽ như một hồa sơn sau thời gian dài im lặng, nhỏ lên khói mặt biển, bắt đầu gào thét, phun lửa..

Vĩnh Bằng! Vĩnh Bằng! Một hình bóng dủ ma lực ám ảnh nàng mấy hôm nay, dù hình bóng ấy không còn nguyên vẹn như hồn hai mươi năm trước mà đã khá nhiều dấu vết thời gian...

Vĩnh Bằng! Một tiếng réo gọi đầy mật ngọt bên kia bờ biển cả và nàng quyết bằng bất cứ cách nào, nàng phải vượt sóng nước trùng dương để đến nơi réo gọi hyiện diện ấy...

Vĩnh Bằng! Một giấc mơ kỳ bí, êm ả ru hồn nàng vào thế giới thần tiên với bao cảnh sắc nên thơ, với bao thú vui bất tận, với bao ngất ngất ngây điên đảo tâm hồn...

Vợ Trọng Tâm nằm bên chồng nghĩ mãi, trằn trọc không ngủ được trong khi Trọng Tâm ngáy to như tấm nhờ mấy ly rượu Martel có lần vừa rồi.

Vợ Trọng Tâm nhẹ nhẹ bước xuống giường đi ra khỏi phòng một cách êm ái như con mèo...

Trọng Tâm không một chút nào hay biết. Trọng Tâm đang ở trong những hình tuyệt đẹp của thời niên thiếu đã lui sau vào quá khứ.

Trọng Tâm thấy mình và Vĩnh Bằng những hồm nghỉ học, đạp xe đạp vô sở thú để cùng nhau ngồi trên tế cây cổ thụ buông câu chờ cá đớp.

Những năm đầu vào trung học, cả hai với tuổi mười hai mười ba hồn nhiên, đã tìm những trò nghịch ngợm để vui của thần thích và có là giải trí duy nhứt cho cả hai.

Sở thú vào thời kỳ ấy vắng mãi đến gần cây cón cho về xem thong thả, ai có xe đạp cứ dần vào, nhưng cấm cấp chuy loanh quanh trong những lối cỉ nhỏ hẹp.

Người vào Sở Thú ở thời kỳ ấy gần như chỉ có ba hạng duy nhứt. Học sinh nếu không đạp xe đến vườn Bà Rô với cây cao bóng mát thì cũng Sở Thú với cỏ thơ, với cảm thú đã cỉ quanh quẩn, phế phách nay no khơi khơi vậy thôi. Và mấy anh học sinh lớn thì cách phất phơ làm quen một số ít cô những chị nữ sinh... đi lạc vào cảy nữ sinh không vang mang nhiều như sau nầy.

Học sinh nhỏ tay ôm cặp, tay cho khỉ ăn... vô đậu phộng vỉ ruột thì ăn rồi, ai cho khỉ ăn nguyên hột phí làm chi cho uổng và khỉ bị gọt như vậy sẽ nhăn răng khọt khẹt chưởi là điều thích thú nhứt đối với học sinh. Hoặc rủ nhau đến lồng nuôi trăn lấy cây chọc cho nó... kêu! khè..., trọn mắt. Chọc trăn, phá khỉ chưa lấy gì làm nghịch ngợm bằng ra mé sông Thị Nghè, có cây đa cao đe ra sông, rễ lòng thòng cách bờ sông chừng hai thước. Học sinh đôi ba trường bẻ cặp ở gốc gây lấy nhánh cây khô khúc rồi vào, nắm lấy rễ cây, chân đạp vào bờ cho đu mình ra phía sông, rồi trở vào bờ!

Phía bờ, nhiều khi có học sinh nghịch ngợm, hề bạn vừa vào đến bờ, không cho « đáp » xuống bài đáp, mà lại xô cho trở ngược ra giữa sông. Học sinh đeo rễ đa bị xô ngược ra xa mấy lần, mỏi tay quá, đành khi đu vào gần bờ, buông tay cho rơt... ùm xuống sông ướt nhẹp, lại ngoi leo lên rượt thăng bạn... ... ...

Phơi, cho khô mặc vô đi về... ăn cơm cho khỏi bị đòn. Trong số những học sinh chơi trò nầy, Vĩnh Phước và Trọng Tâm không bao giờ cùng một và luôn luôn cặp bồ với các học sinh trường khác để chơi vì chơi đánh đu mà không đông, để cửa hò, cửa hát, cửa la, đứa cười, đứa phá thì mất vui. (Còn tiếp)

Những nẻo đường đất nước

Truyện dài xã hội của DNN (Số 330) Tác giả: PHAN-KIM-HUE

Dân chúng dự cuộc chiến đấu hãy tên Hòa Lan lấy làm hề hệ vô cùng vì thấy luật pháp bình vực tối đa quyền lợi và sinh mạng của mình, càng hành diện mình được một người đại tri thông chịu lếp vế trước kẻ mạnh vẫn biết Hòa Lan là một nước mạnh ở phương tây và đang xâm chiếm... Miền dưới tức Nam Dương quần đảo.

Sau một thời gian gần một năm thám thính và định chương trình, cuối năm Nhâm Ngọ 1642, một đội chiến thuyền năm chiếc xuất phát từ Nam Dương chở 70 lực quân và 152 thủy thủ do Van Liesvelt chỉ huy cấp đến Hội An.

Quan sát tình hình trên hộ nghiên cứu địa hình địa vật xong, thừa đêm tối, Van Liesvelt dẫn lính đổ bộ, tiến đánh dồn quân của chúa Nguyễn.

Van Liesvelt không ngờ hăng khi thấy tàu chiến Hòa Lan đến đậu ngoài khơi một đợt năm chiếc thì Trần Thủ Hội An đã mật lịnh cho binh sĩ phòng bị và mai phục tất cả những ngõ đường địch quân có thể kéo qua.

Van Liesvelt và toán quân bị lọt vào ổ phục kích. Van Liesvelt và mười mấy tên lính Hòa Lan bị gục ngã ngay, số còn lại tuôn chạy về tàu.

Cái đã man của bọn bại binh là trong lúc chạy trốn chết về tàu, lại nổ súng bừa bãi, gặp ai nấy giết thành thử ra 6 trên hai mươi thường dân vô tội bị chống sát hại.

Tố Huyền nhân mật:

— Thật đúng là bọn đã man. Đánh không lại người ta rồi là thường dân mà giết.

Thầy giáo luồng tuổi tiếp:

— Viên phụ tá của Van Liesvelt là Van Lingas dẫn đến bại binh ấy xuống tàu, lo chạy trốn lẹ về Nam Dương.

Toàn quyền Hòa Lan ở Nam Dương vô cùng tức giận vì mình đường đường là một nước mạnh, chiếm lực địa từ thì sang Á rất nhiều vậy mà cho quân đến xử bắt ti xiu nhỏ phục hận lại phải cuốn vó chạy dài.

Toàn quyền Hòa Lan tại Nam Dương quyết định phái cho một quân số lớn đến đánh Việt Nam ta để chiếm luôn nước ta mà khỏi điểm sẽ từ Hội An đánh tốc ra Huế.

Cuối tháng mười năm Quí Mão 1643, Tổng tư lịnh Hòa Lan tại Nam Dương là Đô đốc Pierre Baeck được lịnh cầm đầu ba đại chiến thuyền nổi tiếng là vô địch từ Á sang Âu đến đánh Hội An.

Ba đại chuyến thuyền vừa cần cửa Nại Hải, một cửa biển ở giữa Hội An và Đà Nẵng thì chính Trần Thủ Hội An là Thế Tử Dũng Lễ Hầu và chưởng Cơ Tôn Thất Trung đem sáu mươi chiến thuyền nhỏ ra ứng chiến.

Những chiến thuyền nhỏ của ta so với đại chiến thuyền của Hòa Lan chẳng khác con tép mông sánh với con tôm hùm. Nhưng nhờ nhỏ và tài điều khiển xoay trở nhanh nhẹn của thủy thủ mà ta gặp nhiều ưu thế.

Sáu mươi chiến thuyền nhỏ của ta chia ra làm ba đội tiến đến bao vây ba đại chiến thuyền địch.

Địch thấy đoàn thuyền của ta, liền nổ súng tối đa hỏa lực vào, tưởng chỉ một loạt đầu cũng đủ đánh đắm đám tất cả. Địch không ngờ, thuyền bên ta nhỏ, tránh nổ đạn địch dễ dàng.

Những thuyền xung kích đã vượt nhanh như tên giữa làn mưa đạn tiến gần sát cạnh ba đại chiến thuyền địch và phót giây Thần Chết gào thét tại trường sát kiếp bắt đầu.

Toán xung kích được lịnh tấn công ngay bộ tham mưu của địch tức là Đại chiến thuyền có treo hiệu lỳ chỉ huy của Đô Đốc Pierre Baeck.

Các chiến thuyền nhỏ vây quanh đại chiến thuyền bằng sĩ reo hò xung phong, nhảy lên sân tàu mũa gươm chém đầm lính Hòa Lan chết như ra.

Đô Đốc Pierre Beatk thấy tình thế nguy ngập, dù muốn rút lui cũng không thể rút lui kịp vì Việt quân đang tràn đầy trên sân đại chiến thuyền chỉ huy của mình và đang thanh toán những tên lính cuối cùng chống cự một cách yếu ớt trước đường gươm thần chiến của bà hà Việt Nam, đành chạy xuống hầm tàu châm lửa vào thuốc súng. Một tiếng nổ long trời, đại chiến thuyền chỉ huy tan nát theo thân thể của chỉ huy trưởng Pierre Baeck.

Hai đại chiến thuyền còn lại đang cố gắng cầm cự để dây thuyền chỉ huy nổ tung, liền vội vã chạy trốn trong khi đạn do súng của ta chế tạo và mua của Bồ Đào Nha bắn vài thro nhỏ mà.

Một trong hai đại chiến thuyền vì lính quýnh, dụng vào một mỏm đá vỡ ra Tàu chìm, thủy thủ, binh lính bị quân ta bắt sống giải về Hội An.

Quân của Thế tử Dũng Lễ Hầu thảo gỡ những khẩu đại bác trên hai chiến thuyền Hòa Lan đem lên bờ để chờ dịp lấn sau đại chiến thuyền Hòa Lan đến phục hận sẽ khai hoa chào mừng, nhưng lần sau ấy không bao giờ xảy ra cả vì chính quyền đô hộ Hòa Lan ở Nam Dương cảm thấy mình nên nhận lấy cái nhục... thiên thu ấy còn hơn là gỡi đại chiến thuyền đến phục hận để... mang thêm nhục.

Tố Huyền nhân mỉm nụ cười thỏa mãn:

— Như vậy, Việt Nam mình ngày xưa đâu phải là một nước yếu kém về quân sự đâu.

Thầy giáo luồng tuổi gật đầu:

— Có nên nhớ là vào thế kỷ thứ mười bảy, Hòa Lan nổi tiếng về những hạn đội chiến tề trên khắp các mặt biển nhưng hạm đội ấy cho ba đại chiến thuyền đi làm cuộc xâm lăng thì cũng thất bại ngay trong một trận thủy chiến đầu ra chớp nhoáng. Và có cũng nên nhớ thời kỳ xảy ra cuộc thủy chiến lầm vang danh Việt Nam nầy, năm Quí Mão 1643 là thời kỳ chúa Nguyễn Phước Lan cầm cố chiến tranh với Chúa Trịnh Tráng (1623— 1657). Tuy đang lo chống giữ một ngoài ở Sông Gianh, mà một lực lượng hải quân của phương công cụ sức cảnh sau ba đại chiến thuyền Hòa Lan thì có xem quân đội Việt Nam lúc ấy hùng mạnh thế nào.

Tố Nguyên nói:

— Nếu bảo rằng Việt Nam là một nước không bao giờ thất bại trước vũ lực, gây lẫy lẫy là cũng thổi phồng là quá cả, ý thro quan niệm kẻ chiến thắng cuối cùng mới gọi là chiến thắng.

Thầy giáo luồng tiếp:

— Tôi rất đồng ý. Ở cạnh vách một Trang Hoa không lỗ nhưng anh không lỗ ấy không thể nuốt trôi được. hôm dân nhỏ bé ở phương nam nầy, mà hàm hồ mãi.

Một cường quốc Âu Châu với chiến xa, với hạm đội, với pháo đội, hùng hậu mà cuối cùng phải cớ rũ, sang sẽp rút về Bắc Phi và cũng bị Bắc Phi tống cổ luôn về cố quốc.

Việt Nam là một trường sơn chắn bao nhiêu thế lực của thanh vương ngoại nhân, ngăn bao nhiêu lượng sóng bao tàn của cơ giới sát mâu kẻ xâm lăng.

Là người Việt Nam, chúng ta nên tự hào điều đó để hành diện mình thừa hưởng được giòng máu kiêu hùng của tổ tiên để lại và nhớ ý thức điều đó, chúng ta mới tỏ ra xứng đáng với tiền nhân và tự biết thanh ngôn đuốc sáng cho thế hệ kế tiếp.

— CÒN TIẾP

THIÊN HẠ ĐỒ

Chỉ cách thủ đô KPC 14 cây số

ÁC-CHIẾN CẢ NGÀY

gần sát Namvang

● THÊM 2 PHÓNG VIÊN UPI NGÃ GỤC TRÊN CHIẾN TRƯỜNG KAMPUCHIA

SAIGON (30-10).— Thống tấn xã quốc tế UPI loan báo họ vừa mất 2 nhân viên xuất sắc trên chiến trường KPC. Hai người nầy là phóng viên Frank Frosch và nhiếp ảnh viên Sawada. Những tin tức chiến sự trích từ UPI được đăng trên báo đêu do 2 phóng viên nầy cung cấp. Trước đây, Sawada có lần đã bị cộng quân BV bắt giữ trên quốc lộ 2 nhưng 8g sau đó anh được thả.

Kyoichi Sawada là một trong những nhiếp ảnh viên cỏ lớn của UPI. Ông đã từng lãnh giải thưởng nhiều lần cùng một số những giải khác. Nhiếp ký của ông ở KPC phụ trách mảng tin lẻ nhưng ông vẫn sin ở lại vì ông là sự kiện mà ông muốn lo trên.

Với sự cách phóng viên, Frank Frosch trương đôi là người mới đến với Đông Dương nhưng thật ra ông không xa lạ với vùng nầy. Ông là phóng viên đầu tiên phen chân quốc Mỹ sang hành quân ở KPC và

Tiếp theo X trang 1

cho chúng ta thấy HDKL đã không đạt được kết quả mong muốn nào. Trái lại tình trạng cũng vẫn y như đã bài Hòn. Dư luận thường cho rằng,

Bộ giáo dục tại chậm chạy trong việc thăng thưởng và đại ngộ giáo chức, trái lại rất nỗ lăng trong việc đưa nhân viên của mình, vốn đã vất vả và khổ cực nhiều, về HDKL. Vậy những giáo chức tội nghiệp đã năm mươi năm mà chưa được bộ thăng người đồng nước cũng như người Bắc vì HDKL hợp sức các giáo sư GS Nguyễn Văn Thụy, Nguyễn văn Ou, Nguyễn Thang, và những chuyên viên đã lập trên không phải là kh ng chính đáng. Thay vì chỉ biết trông phát một cách tiêu cực, đáng lý Bộ nên đánh nhiều tin gió cho những ở ng việc tích cực hơn như Đoàn Chủ h a sinh hoạt học đường, bao hành gắp qui chế tự trị đại học và sự trị học đường, cải thiện đời sống giáo chức, chính đốn tình trạng vô cùng bế bối của Tr ờng toàn quốc, tôn kiến ở chính sách giáo dục tiến bộ đáp ứng nhu cầu khẩn cấp đân tộc. Nếu không Bộ giáo dục sẽ tiếp tự làm mất niềm tin nơi những nhà giáo thiện chí nhất cũng như nơi toàn thể dân tộc»

Và giả trị của HDKL:

Trương tự như các HĐ thuyền chuyển và thăng thưởng, thành phần HDKL không được giáo chức ưa thưởng vì thiếu cân bản dân chủ: Hội đồng nầy thiếu sự đại diện chính thức của giáo chức do chính giáo chức tín nhiệm bầu ra».

Bản nhận định trên mang chữ ký của Chủ tịch, Phó Chủ tịch Ngoại vụ và Uỷ viên Bên chủ ABS và phổ biến ngày 28-10-1970.

Tiếp theo C trang 1

Minh vào lính thủ Lão để tử đó tên nhiệp vào lính thủ QK 1 của VNCH.

Số quân xa BV đi chuyển trên các đoạn đường nầy bị các không ảnh của phi cơ Mỹ gài nhận được. Bộ TL Mỹ cũng ghi nhận là nước đi chuyển của quân xa BV trên đường mòn Hồ chí Minh trong không thời gian năm nay đã gia tăng 40% so với cùng thời gian năm ngoái.

Các giới chức thẩm quyền giải thích rằng mức di chuyển quân xa BV gia tăng là vì BV cần tiếp sế nhiều cho bộ đội của chúng tại KPC và VN lây lại phòng độ hiệu quả kết quả sẽ sau cuộc hành quân KPC của lực lượng Việt Mỹ.

Người ta cũng ghi nhận tăng sự kiện các pháo đài bay B-52 đặc toàn lực dội bom đường mòn Hồ Chí Minh trên lãnh thổ Lào cố liên hệ với sin được viết lộ bom qua vào sự gia tăng mức di chuyển của quân xa BV từ phía Bắc vì tuyến 17 qua Lào để tiếp vào miền Nam.

Tiếp theo S trang 1

mới bị sẽ lành lương mới là 9.175đ. Vậy vậy họ được TĂNG hay bị SUT ?

Nếu 4 câu hỏi đó, ĐNN không có ý rọc khó khăn cho chánh quyền đang nằm trong hoàn cảnh khuyết khăn bị sáng nhất » mà chỉ mong chánh quyền kịp thời nghiên cứu và thực hiện TĂNG LƯƠNG hợp lý đúng với nghĩa NÂNG ĐỠ THẬT SỰ đa số quân nhân công chức đang khốn đốn bức nhu hoạt tăng vọt liên liên do ảnh hưởng của chánh sách Kinh Tài hiện giờ ra...

Hành Pháp chưa vội giải thích, nói cách khác, chánh quyền không trực tiếp trả lời 4 câu hỏi đó, trong khi đó quân nhân công chức liên sức sao xuyên (trừ các cấp trên cao)

Chưa vội giải thích hay không trực tiếp vì lợi, nhưng ngày 26-10-vừa qua, Ủy Ban Liên Bộ gồm các Bộ : Quốc Phòng, Tài chánh, Tổng Nhân Công Vụ, Tổng Nhân Sách Ngoại viện, họp tại Bộ Tài Chánh để cứu xét lý lương «việc đó hôi mộ sự tăng lương hợp lý».

Thay phiên họp này, thì sau khi bản hành Luật HBSH chánh phủ quyết định tăng lư ng quân nhân công chức các cấp từ 11 đến 17ngạch nhưng — theo những bản chiết tính đầu tiên thì có VÀI NGÀNG nhầm viên... thay vì được tăng lại bị sụt.

Ủy Ban Liên Bộ nói trên — tau khi cứu xét lý lương — (cho không vội vàng hấp tập như vừa rồi) — « sẽ lập những tiêu chuẩn chung nhằm tăng lương thao « khả năng phục sự » và hợp lý hóa các phụ cấp của quân nhân công chức.

« Toàn bộ kế hoạch sẽ hoàn tất và công bố sau mai » cho ĐNN đã loan tin hôm qua.

Như vậy, Hành Pháp đã muốn đã không công đã giải tiếp trả lời MỘT trong 4 CÂU HỎI của ĐNN phân ánh trung thực lý lương của quân nhân công chức trước hiện tình.

Nhưng trong khi chờ đợi toàn bộ kế hoạch hoàn tất và công bố, chúng tôi xin nêu lên một trường hợp điển hình tăng lương mới kể từ tháng 10-1970, để Ủy ban cứu xét lại cho HỢP LÝ.

— Nhân viên đánh máy CÍH công khai phục vụ tại Sở Thuế Môn Bài và Đăng Thì Nha Thuế Trực Thiu Saigon (1 cơ quan thuộc Bộ ĐNQ vào lãm từ 20-7-1967 cho biết), lương cũ 1 vy 5 con mỗi tháng lãnh 8586 đồng.

Và lương mới lãnh (tháng 10-70) được 8.693 đồng, gồm là TĂNG 107. Với số tiền được tăng mỗi tháng nầy, 1 nhân viên công nhựt C/T1 có 1 vợ 5 con (theo». ĐNQ) chỉ có thể mua 1 kg gạo sống hay 2 kg gạo sốc nấu hoặc 5 bó rau muống nhỏ...

Thật là mâu mâu ! Được tăng lương như vậy, «có tiếng mà không miếng», chỉ thêm cái cớ cho vật giá tăng vọt mà thôi.

Ủy Ban Liên Bộ lưu ý đến sự kiện trên để tăng lương thế nào cho hợp lý hơn. Người quân nhân công chức—nói chung—đang nên mong chờ đợi ! (MC).

Tiếp theo W trang 1

Tuy nhiên sự dè dặt đó cũng không thể làm người ta tiếc c e đến độ khẳng định ngay rằng chính quyền Nixon đã thả « vịt gời » để hắt ghê cho đ ng Cộng Hòa.

Khá h quan mà nhận định, người ta phải công nhận rằng trong mấy tuần qua bỗ máy Ngoại giao ngầm của Hoa Thanh Đ n đã làm việc rất mạnh. Có thể đã có kết quả phần nào.

Nhưng nếu thực có hy vọng, Mỹ làm sao mà biết ? Ai nói cho ông Nixon hay ?

Nhất định không phải là ông Xuân Thủy hay hà Bình đã đ n nói nhỏ v i ông Bruce và ông nầy đã đánh điện về cho Tổng Thống Nixon biết. Thái độ của Bắc Việt và M.T.G.P. là quyết liệt bác bỏ chớ không xét lại gì hết. Mặt «goài hợ nói thế, khó mà tin rằng mật trong họ lại bảo : « Chúng tôi chịu ổ rồi ».

Vậy ai đã nói với Mỹ và nói như thế nào ?

Nguồn tin của Hoa Thịnh Đốn cho biết đã là một « đệ tam nhân », nghĩa là một nước thứ ba hay người của nước đó. Chẳng hạn một nước Cộng sản có đủ tin nhiệm với Bắc Việt để tâm sự đến đó... hãy tổ nỗi lòng.

Trong dịp kỷ niệm 25 năm L.H.Q. tuần vừa qua, có nhiều nhân vật Cộng sản đến Nữu Ước. Trong số nầy, người được coi là « đệ tam nhân » đem tin mừng đến là ông Nicolae Ceaucescu, Tổng thống Lô Ma Ni. Lỗ có chính sách ngoại giao biệt lập và đã từng tiếp đón ông Nixon hồi tháng 8 năm 1969.

Rất có thể ông Ceaucescu đã nói với Tổng thống Nixon rằng « Bắc Việt tuy nói cứng rắn, nhưng cũng có ý thương thuyết thực sự đó ».

Phải hiểu ý nghĩa « thương thuyết thực sự » là sẵn sàng hòa giải, tìm m t giải pháp thương nghị, thay vì đòi Mỹ đầu hàng, đòi Mỹ rút quân về điều kiện vào ngày 30-6-71 và đòi giải tán chính quyền VNCH hiện hữu như điều kiện tiên quyết để tái lập hòa bình.

Trường hợp tốt, Mỹ còn đựa vào một sự phân tích chín lượng để cho rằng « hy vọng hòa bình » có thật. Mỹ ho rằng phía bên kia chỉ còn hai đường : 1) hoặc tiếp tục chiến tranh tiêu hao kéo dài để mong Mỹ hết kiên nhẫn, 2) hoặc nghị hòa để hy vọng sau này thủ thắng bằng chính trị.

Nếu « ngon triều hy vọng » ở Hoa Thịnh Đốn uẩn ẩn và thứ thiệt, chớ không phải bằng « mạo hiểu tranh cãi » thì người ta phải hiểu rằng phía bên kia đã chọn con đường thứ hai rồi vậy.

V.L.Q

Tiếp theo H trang 1

trong các chính thiệt hại nặng nhất vì mua bán và lại lội. Trong khi đó, Đại Tá Tôn trưởng Quảng Tín Hoàng Đình Thọ đã đánh điện khiển cho Tổng Thống Thiệu tuyên bố Quảng Tín là khu vực lâm nguy. Theo phái viên AP và Chu Lai điện về cho hay thì các công cụ nghị trong tỉnh Quảng Tín đều đòng nước cao ở mức đáng lo ngại là 15 phân mỗi giờ. Riêng bình viện Tỉnh Quảng Ngãi đã bị nước lụt trên ngày vào trên lầu cao nhất để tránh bị nước tràn ngập vào tầng thấp. Tình trạng Quảng Tín đã bị nước lụt trên ngày